

Už v 1. třídě se děti ze Základní školy Kvasice učí první pomoci. Více na straně 12.
foto: ZŠ Kvasice

ZAČNE SE S OPRAVOU CHODNÍKU V MÍROVÉ ULICI

Postupně se opravují chodníky, které jsou v nevyhovujícím technickém stavu, a další, který přijde brzy na řadu, je v Mírové ulici. Chodník zde v podstatě chybí a část stávajícího nesplňuje technické normy a není bezbariérový. Díky jeho opravě se po něm bude lépe chodit zejména malým dětem, maminkám s kočárky a lidem s omezenou schopností pohybu.

Chodník má délku 73,8 metrů a při opravách bude jeho stávající šířka, 2 metry, ponechána. Přidají se nové a rozeberou se staré obruby, které chodníky oddělují od silnice, a nahradí se novými betonovými obrubami.

Vodící linie pro nevidomé se vyrobí tak, že se zvýší obrubník.

Chodník se zároveň odvodní a dešťová voda bude stékat do dvou vpustí napojených na veřejnou kanalizaci. Také se oddělí chodník od sjezdů k domům vodícím pásem červené barvy. Tím se chodci upozorní, že vstupují do míst, kde se pohybují auta.

Při rozebírání chodníků do hloubky 39 centimetrů se musí dávat pozor na uložené inženýrské sítě, aby se neporušily. Vede tudy telefonní kabel, plynovod, vodovod, kanalizace, kabely veřejného osvětlení a NN. Stavební odpad se zaveze na skládku do Otrokovic-Kvítkovic.

text: Jana Hlavinková

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

v polovině února jsme se už naladili na jarní počasí a těšili se na to, že za pár dní odložíme zimní bundy a vysoké boty. Počasí si s námi však opět pohrálo a na skutečné jaro si musíme ještě chvíli počkat. Doufejme, že přijde spolu s Velikonocemi, které letos připadají na 10. dubna. Pro děti znamenají prázdniny, pro dospělé dny volna navíc a pro křesťany největší svátky v roce. Ať už pro vás Velikonoce znamená cokoli, užijte si je podle svého.

S jarem začínají i investiční akce. Budeme dělat chodník v Mírové ulici, vodovod na Chlum a U Rybníčka a také odvodňovací příkopy, které Kvasice ochrání před povodněmi. Do konce března budeme mít v sále Sokolovny nové stoly a židle, takže když přijdete na některou z akcí, která se tady bude konat, budete mít větší pohodlí. V letošním roce máme také v plánu zbourat staré kino v Sokolské zahradě.

Další dobrou zprávou je, že se zachová náš stavební úřad. Náš dlouholetý zaměstnanec ze stavebního úřadu pan Jiří Gruss odešel do státního důchodu a na jeho místo po výběrovém řízení od prosince nastoupil Jindřich Turek z Trávníku.

V letních měsících bude probíhat rekonstrukce školky. Bude se jednat o elektroinstalaci a rozvody vody. Z tohoto důvodu bych chtěl požádat rodiče dětí o pochopení, protože musíme školku uzavřít již v červenci. Bližší informace jsou uvedeny v tomto vydání.

V novinách najdete i seznam akcí, které pro vás letos pořádá kulturní komise při obecním úřadu. Je to jenom část akcí, kterých se můžete letos zúčastnit, další pořádají naše spolky. Nabídka kulturního a sportovního vyžití jak pro děti, tak pro dospělé je u nás v Kvasicích opravdu nadstandardní a každý si může vybrat akci, která je mu blízká, či se zapojit do nějakého spolku. Přeji vám všem hezké jaro.

Dušan Odehnal

NA JAŘE SE ZAČNE BUDOVAT PROTIPOVODŇOVÝ PŘÍKOP, POLNÍ CESTY A ZELEŇ

Už před rokem a půl schválil Státní pozemkový úřad v Kroměříži jeden ze šesti projektů obce Kvasice, které mají za úkol podpořit výsadbu stromů, keřů, mezí, remízků a zajistit protipovodňová opatření. Cílem je zabránit přívalovým deštům zaplavovat obec. Největším problémem je nejnižší místo obce na křižovatkách ulic Husova, Dolní a Marcela Krasického, kde

přeplněná kanalizace dešťovou vodou z polí způsobuje pravidelně zátopy. Dalším problémem je valící se voda ulicí Krájina.

Státní pozemkový úřad zařadil daný projekt na vybudování záchytného příkopu, polní cesty a ekologicky významných prvků v Kvasicích na seznam svých investic na letošní rok a na jaře se začne s pracemi. V současné době probíhá veřejné

podlimitní výběrové řízení, z něhož vzejde dodavatel. Investice se bude spolufinancovat z Evropských fondů.

„Brzy se začne s pracemi. Jsme rádi, že se projekt bude realizovat, že jsou na něj peníze. V budoucích letech se budeme snažit získat peníze na další z nachystaných projektů. Máme v plánu vybudovat další příkopy, vedlejší i hlavní polní cesty a chceme v krajině vysázet zeleň jako útočiště pro drobné živočichy, ptáky a hmyz,” řekl starosta Dušan Odehnal.

Řešená lokalita je v místech Panenského potoka, okolo Horního rybníku, cihelny, Dílů, Jabloní a Jámy. Půjde o revitalizaci polních cest okolo Horního rybníka, od cihelny směrem ke Kalvárii, na Dílech a také část cesty k průmyslovému areálu. Budou se revitalizovat meze v lokalitě Jámy, Díly a zeleň na Jabloní a na Dílech.

Záchytný příkop, který ochrání území před případnými záplavami, bude mít délku 1953 metrů a bude rozdělený na 4 části ve výše vyjmenovaných lokalitách. V místech dvou přechodů budou záchytné příkopy, které odvedou vodu potrubím přes polní cestu. Konec příkopu bude vyústěn do Panenského potoka. Kromě toho vzniknou i tři části polní cesty se zpevněným povrchem.

Co se týče zeleně, vysadí se podél nově vybudovaného záchytného příkopu. V projektu jsou navrženy habry, buky, duby, lípy, javory, lísky, zimolezy či kaliny. Přibude 79 kusů stromů a 242 kusů keřů.

Projektová cena zakázky činí 30,4 milionů korun, při soutěžení se může cena snížit. Zakázku získá firma, která nabídne nejnižší cenu bez DPH a zároveň prokáže svou technickou způsobilost.

STAVEBNÍ ÚŘAD V KVASICÍCH ZŮSTANE

Ministerstvo pro místní rozvoj několik let plánovalo, že se zruší „malé“ stavební úřady v obcích a vznikne Nejvyšší stavební úřad v Ostravě, centrální stavební úřad v krajském městě Zlín a dále pobočky ve městech Zlínského kraje podle potřeby a vytíženosti. Od plánu se však upouští, vláda schválila novelu stavebního zákona, ve které vznikl Nejvyšší stavební úřad v Ostravě ruší a prozatím zachovává všechny stavební úřady v republice. Těch je momentálně 694, ve Zlínském kraji je jich 36.

„Velmi vítáme, že stavební úřad v Kvasicích zůstane zachován. Podle nás je to velmi důležitá služba pro občany, protože si veškerá povolení mohou vyřídit v oblasti, ve které žijí, s lidským přístupem, radou, pomocí a znalostí území. Nedovedu si ani představit, že by naši občané a lidé z okolních obcí museli řešit své stavební záměry na Stavebním úřadě v Kroměříži. Stavební úřad v Kroměříži je dlouhodobě přetížený. Navíc tento úřad měl nahradit i další stavební úřady na Kroměřížsku – v Morkovicích, Koryčanech a Zdouňkách. Dokonce se jednu

dobu uvažovalo, že zanikne i úřad v Hulíně. Z tohoto důvodu jsme s uvedenými starosty dělali co se dalo, aby nám stavební úřady zůstaly zachovány. Jednalo se od Prahy, až po Luhačovice (zde jsme přesvědčili na poradě starostů našeho hejtmána Radima Holíše, aby za nás loboval, za co mu náleží velké poděkování). Velmi aktivně se zapojil do jednání Svaz měst a obcí a Sdružení místních samospráv, do kterého jsme vstoupili právě při tvoření se iniciativě proti zániku malých stavebních úřadů. Doporučení těchto organizací nakonec hrálo velmi významnou roli v jednání

s Ministerstvem pro místní rozvoj,” uvedl starosta Dušan Odehnal.

Od poloviny letošního roku začne fungovat Specializovaný a odvolací stavební úřad, který bude mít na starost velké infrastrukturní stavby, například dálnice, celostátní železnice nebo elektrárny. Ostatní stavby budou do 30. června 2024 podléhat povolování podle dosavadních předpisů. Digitalizace stavebního řízení by měla být po půlročním odkladu spuštěna 1. ledna 2024.

Stavební úřady vznikly v Československu 1. 10. 1976.

texty: Jana Hlavinková

DO KONCE BŘEZNA BUDE V SÁLE SOKOLOVNY NOVÝ NÁBYTEK

Sokolovna je budova, která před více než 100 lety patřila rodu Thunů a byla tady panská hospoda. Jakmile v Kvasicích vznikl spolek Sokola, tak ji Thunové v roce 1920 pronajali právě sokolům, kteří ze stájí udělali cvičební sál. Později budova patřila Sokolské Župě Hanácké a před pár lety připadla obci. Od té doby se o ni Kvasice starají, protože

se jedná o jedinou budovu v majetku obce, ve které je velký sál, který se dá využívat jak pro plesy a zábavy, tak na akce pro děti a spolky. V minulosti se opravila elektroinstalace a provedlo se zajištění čelní zdi. Předloni se začaly opravovat prostory sálu, udělalo se nové pódium včetně opony a do konce března bude v sále nový nábytek.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Konkrétně půjde o stoly a židle, na které obec získala dotace. Zakázku vysořila firma BUKOTEC, s. r. o., ze Strážnice.

V sále tak bude 160 židlí z masivního buku v barvě dubu. 7 kusů malých dřevěných stolů bude mít rozměr 80x80 centimetrů, velkých stolů bude 10 o rozměru 120x80 centimetrů a dalších 16 kusů

velkých stolů bude skládacích. Stoly budou mít stejnou barvu jako židle.

Dotaci na vybavení Sokolovny obec získala přes Místní akční skupinu Jižní Haná, z Programu rozvoje venkova, který spadá pod Státní zemědělský intervenční fond.

Celková cena zakázky činí 555 123, 80 Kč včetně DPH.

text: Jana Hlavinková

POPLATKY ZA ODPAD A PSY SE VYBÍRAJÍ V BŘEZNU

Poplatky za odvoz komunálního odpadu a poplatky ze psů se budou vybírat od 1. března do 31. března v úřední dny, a to v pondělí a ve středu od 7 do 11:30 a od 12:30 do 17 hodin.

Poplatky lze platit na Obecním úřadě v Kvasicích buď hotově, nebo kartou, dále lze platit převodem z účtu. Pokud máte zájem o platbu on-line, zašlete na e-mail horova@kvasice.cz žádost o platbu. V žádosti přesně uveďte, za které osoby budete poplatek hradit a doplňte si adresu. Následně vám sdělíme veškeré náležitosti k platbě.

V případě požadavku na úlevu od poplatku je nutno zároveň s žádostí zaslat i naskenované potvrzení o studiu. Úlevu poskytujeme studentům od 15 do 26 let, proto musí potvrzení o studiu doložit všichni poplatníci, kteří v roce 2023 dovrší 15 let. Žáci základní školy mohou místo potvrzení doložit čestné prohlášení. Bez potvrzení nelze nárok na slevu uplatnit. Známky na popelnice vám budou doručeny do schránky do 14. dní od obdržení platby.

SAZBA POPLATKU ZA ODVOZ ODPADU

- sazba poplatku pro občana, který má trvalý pobyt v obci: **600 Kč**
Od poplatku jsou osvobozeni děti od dne narození do konce kalendářního roku, ve kterém dosáhnou dvou let.
- děti od 3 do 14 let (včetně): **450 Kč**
- studenti od 15 do 26 let na základě potvrzení o studiu: **450 Kč**
- občané od 75 let: **300 Kč**
- občané, kteří se zdržují v zahraničí déle jak 3 měsíce, nutno doložit doklad nebo čestné prohlášení **300 Kč**
- Poplatek je splatný jednorázově do konce měsíce března nebo ve dvou splátkách – do konce března a do konce srpna.**
- občané, kteří vlastní stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba: **600 Kč**
- Poplatek je splatný jednorázově do konce měsíce března.**

POPLATEK ZE PSŮ

Sazba poplatku za kalendářní rok činí:

- u prvního psa v rodinném domě **100 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa téhož držitele v rodinném domě **150 Kč**
- za prvního psa chovaného v bytovém domě **200 Kč**
- za druhé a každého dalšího psa téhož držitele v bytovém domě **300 Kč**
- za prvního psa chovaného v obvodu obce – části Chlum, Nový Dvůr, Pod Cihelnou a Cihelna **60 Kč**
- za druhého a dalšího chovaného psa v obvodu obce – části Chlum, Nový Dvůr, Pod Cihelnou a Cihelna **90 Kč**
- za psa chovaného v rodinném domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **60 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa, chovaného v rodinném domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **90 Kč**
- za psa chovaného v bytovém domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **120 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa, chovaného v bytovém domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **180 Kč**

PŘES LETNÍ PRÁZDNINY SE VE ŠKOLCE OPRAVÍ ELEKTROINSTALACE

V době letních prázdnin se v mateřské škole uskuteční druhá etapa rekonstrukce elektroinstalace. Investice se bude konat z důvodu současného špatného technického stavu. Původní rozvody se dělaly ještě za minulého režimu.

„Osadí se další nové elektrické rozvaděče, vymění se osvětlovací tělesa a koncová zařízení zásuvkového a světelného rozvodu,“ vyjmenovala opravy ředitelka školky Miluše Rákoci.

První etapa rekonstrukce elektroinstalace se udělala přes letní

prázdniny v loňském roce. To bylo poprvé, co od roku 1984 došlo k opravám.

V minulých letech se totiž nepočítalo s postupným navyšováním výkonů některých elektrospotřebičů a též s jejich množstvím. To způsobovalo, že spotřebiče vyhazovaly jističe a zapnutí několika spotřebičů najednou tak bylo nemožné. To byl velký problém zejména v kuchyni při přípravě stravy a teplých nápojů pro děti. Proto se loni přistoupilo k 1. etapě rekonstrukce. Důvodem

je však i samotné stáří hlavního a podružných rozvaděčů, elektrických kabelů v těch místnostech, kde neproběhla rekonstrukce minulé léto. Pro bezpečnost dalšího provozu školky je nutné vše vyměnit.

V letošním roce se bude pokračovat s pracemi v celém objektu mateřinky (kromě kuchyně a přílehlého zázemí). V létě se ve škole udělá nový hlavní rozvaděč. Také se ve třídách, hernách, kancelářích i na chodbách nainstaluje nové osvětlení. Tím, že se jedná

o mateřskou školu, musejí nová LED svítidla splňovat normy podle hygienických předpisů.

„Rekonstrukce je tedy prioritou a jsme rádi, že se uskuteční i v letošním školním roce, a že tak budeme mít adekvátní podmínky pro práci. V letních měsících nás bohužel čeká i rozsáhlá oprava rozvodů vodovodního potrubí, které jsou v havarijním stavu,“ uvedla ředitelka. Opravu elektroinstalace bude realizovat firma Elektromont Hulín, s. r. o.

UZAVŘENÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY V DOBĚ LETNÍCH PRÁZDNIN

Vážení rodiče,

od 1. 7. do 1. 9. 2023 bude v Mateřské škole Kvasice probíhat rekonstrukce elektroinstalace.

V uvedeném termínu bude školka zcela uzavřena.

Uvědomujeme si, že jako rodiče nemáte možnost vybrat si tolik dovolené, aby pokryla celé letní prázdniny, a proto bude první dva týdny v červenci (od 3. 7. do 14. 7. 2023) probíhat náhradní provoz v Mateřské škole Tlumačov.

Formuláře k vyplnění pro zájemce o náhradní využití mateřské školy v době letních prázdnin rodiče obdrží v termínu od 8. 5. do 23. 5. 2023 v době od 6 do 16 hodin.

Rodiče formuláře odevzdají v kmenové třídě dítěte či ředitelce Mateřské školy Kvasice Miluši Rákoci do 23. 5. 2023. Po tomto termínu vám už nemůžeme

garantovat místo pro vaše dítě.

Po dohodě se zřizovatelem bude provoz v náhradní mateřské škole vyhrazený jen pro děti, jejichž oba rodiče docházejí do zaměstnání.

„Vážení rodiče, jako rodič vás chápu, že je těžké zvládnout a naplánovat péči o své děti přes prázdniny o čtrnáct dní déle, než jste zvyklí, ale rekonstrukce elektroinstalace a vody ve školce je nutná a bude rozsáhlá. Oproti minulému roku není možné zajistit provoz kuchyně v mateřince. Bohužel pro školku není až z byrokratických důvodů reálné vařit ve školní jídelně. Tak jsme zajistili alespoň náhradní výuku v Mateřské škole Tlumačov. V Tlumačově se o vaše děti budou starat naše paní učitelky. Přeji vám, ať danou situaci dobře zvládnete a prázdniny si s dětmi jinak pořádně užijete,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

NA CHLUM POVEDE VODOVOD, VYBUDUJE SE I U RYBNÍČKA

V katastru Kvasic leží ve směru na Bařice osada Chlum, ve které je 11 rodinných domů. V současné době k osadě nevede vodovod, to znamená, že jsou lidé odkázáni na vodu ze studny, ve které došlo k radikálnímu úbytku vody. To se však změní, protože obec má vypracovaný projekt na vybudování vodovodu na Chlum v délce 456,1 metrů a letos se začne s pracemi. Stejně tak je nachystaná projektová dokumentace na vodovod v loka-

litě U Rybníčka, kde se napojí 6 rodinných domů, které obývá 21 lidí.

„Půjde o podobnou investici, jakou jsme v minulosti udělali na zřízení vodovodního potrubí na Nový Dvůr. Chceme, aby měli všichni obyvatelé v katastru Kvasic přístup ke kvalitní pitné vodě z veřejného vodovodu. Problém s vodou na Chlumu je způsobený poklesem spodních vod v celé lokalitě. Dlouho využívaná studna, která zásobovala všechny obyvatelé vodou, téměř vyschla a stala

se tak pro zásobování nevyužitelná. Druhým důležitým důvodem je i kvalita vody ve studni, jež nesplňovala nároky na pitnou vodu,“ řekl starosta Dušan Odehnal.

Chlum se bude napojovat na vodovod v Těšnovicích-Trávníku. Na stávající vodovodní potrubí se napojí nový řad a na vysazenou odbočku se umístí nová šachta. Trasa nového vodovodu se povede přes vodoměrnou šachtu až na Chlum. Tady se umístí měřicí zařízení a vodoměr s dálkovým

přenosem, aby se mohly sledovat odběry vody a její případné úniky. Okolo vodovodu se vymezí ochranné pásmo v šířce 1,5 metru.

Při výpočtech se počítá s tím, že spotřeba vody na Chlumu bude cca 100 litrů za den na osobu a průměrná denní spotřeba vody, která potrubím proteče, bude 5,6 kubíků.

Vodovod U Rybníčka bude mít délku 82,4 metrů a jeho zásobovací vodovod bude v Trávníku.

text: Jana Hlavinková

ROZPOČET OBCE KVASICE NA ROK 2023

Příjmy		
Třída 1	Daňové příjmy	35 182 000 Kč
Třída 2	Nedaňové příjmy	6 410 600 Kč
Třída 4	Přijaté transfery	2 889 800 Kč
Příjmy celkem		44 482 400 Kč
Výdaje (§)		
2212	Silnice	360 000 Kč
2219	Ostatní záležitosti pozemních komunikací	2 300 000 Kč
2292	Provoz veřejné silniční dopravy	223 200 Kč
2310	Pitná voda	4 503 000 Kč
2321	Odvádění a čištění odpadních vod	3 143 000 Kč
2341	Vodní díla v zemědělské krajině	1 013 000 Kč
3111	Mateřské školy	4 419 400 Kč
3113	Základní školy	6 305 000 Kč
3314	Činnosti knihovnické	312 000 Kč
3341	Rozhlas a televize	120 000 Kč
3349	Ostatní záležitosti sdělovacích prostředků	180 000 Kč
3392	Zájmová činnost v kultuře	3 875 000 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury, církví a sdělovacích prostředků	435 000 Kč
3412	Sportovní zařízení v majetku obce	98 000 Kč
3419	Ostatní tělovýchovná činnost	5 000 Kč
3612	Bytové hospodářství	1 300 000 Kč
3613	Nebytové hospodářství	225 000 Kč
3631	Veřejné osvětlení	473 000 Kč
3632	Pohřebnictví	25 000 Kč
3635	Územní plánování	200 000 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené	536 000 Kč
3721	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	100 000 Kč
3722	Sběr a svoz komunálních odpadů	2 035 000 Kč
3723	Sběr a svoz ostatních odpadů	2 499 000 Kč
3725	Využívání a zneškodňování nebezpečných odpadů	4 500 000 Kč
3744	Protierozní, protilavinová a protipožární ochrana	1 300 000 Kč
3745	Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	1 350 000 Kč
4359	Ostatní služby a činnosti v oblasti sociální péče	44 000 Kč
5213	Krizová opatření	300 000 Kč
5512	Požární ochrana - dobrovolná část	425 500 Kč
6112	Zastupitelstva obcí	2 645 000 Kč
6171	Činnost místní správy	17 045 100 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	275 000 Kč
6320	Pojištění funkčně nespécifikované	310 000 Kč
6399	Ostatní finanční operace	154 000 Kč
6409	Ostatní činnosti jinde nezařazené	1 096 000 Kč
8124	Splátka dlouhodobého úvěru	2 353 200 Kč
Výdaje celkem		66 482 400 Kč
8115	Změny stavu krátkodobých prostředků na bankovních účtech	22 000 000 Kč

KATASTRÁLNÍ ÚŘAD PROVEDE ZÁVĚREČNOU ETAPU ZJIŠŤOVÁNÍ HRANIC

Katastrální úřad pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Kroměříž oznamuje, že v období měsíců duben až červen 2023 bude probíhat III. závěrečná etapa zjišťování průběhu hranic v rámci obnovy operátu novým mapováním v části obce Kva-

sice. Vlastníci dotčených nemovitostí (ulice: část Zahradní, Bělovská, Mariánov, Rýža, zbylá část Dolní, Husova, Hráza, Mlýn, A. Dohnala, Parková, část Kroměřížská, Dvůr a Tlumačovská) budou předem zváni písemnou pozvánkou s určeným dnem, místem

a hodinou konání. Protože přítomnost vlastníků může zásadním způsobem pozitivně ovlivnit výsledek zjišťování hranic, vyzýváme všechny vlastníky, aby se osobně zúčastnili nebo vyslali svého zástupce, a tak předešli případným problémům.

V případě potřeby bližších informací a pokud se z jakéhokoli důvodu nemůže vlastník zúčastnit, prosíme o zkontaktování pracovníků Katastrálního úřadu v Kroměříži, kde si můžete domluvit případný jiný termín zjišťování. Děkujeme.

TŘÍDTE ELEKTROODPAD, ÚSPORA ENERGIÍ JE VELIKÁ

Elektroodpad je v současné době jedním z nejrychleji rostoucích druhů odpadu. Pro zajištění sběru a recyklaci již vysloužilých elektrozařízení jsou v Kvasicích sběrné nádoby, do kterých můžete vysloužilé elektrospotřebiče odkládat. Elektroodpad obsahuje řadu zdraví škodlivých materiálů a díky zajištění jejich správné recyklace se výrazně přispívá k ochraně životního prostředí. Recyklace navíc umožňuje opětovné

materiálové využití. To je velmi vysoké a dle jednotlivých typů výrobků dosahuje až 95 %.

Každý kus vytríděného elektrického odpadu se počítá, což dokazuje příklad 100 vytríděných notebooků, které uspoří 10 MWh elektřiny. Takové množství odpovídá tříleté spotřebě elektřiny rodiny žijící ve standardním bytě. Za 100 kilogramů vytríděných elektrospotřebičů se ušetří takové množství ropy, které by stačilo na výrobu benzínu pro cestu z Prahy do Paříže.

PŘEHLED PLÁNOVANÝCH AKCÍ KULTURNÍ KOMISE PRO ROK 2023

3. 6.
KVASRUN a DĚTSKÝ DEN
loděnice Kvasice

10. 6.
muzikál FANTOM OPERY
Praha

12. 8. – 13. 8.
KVASICKÁ POUŤ

16. 9.
DEN PŘÍRODY
na myslivně

17. 9.
SVATOHUBERTSKÁ MŠE

8. 10.
DRAKIÁDA
louka u vysílače

26. 11.
ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO STROMU

V průběhu roku budou organizovány zájezdy pro seniory, o kterých budou občané informováni prostřednictvím hlášení v obecním rozhlasu a na webových stránkách obce.

Dále bude kulturní program v obci průběžně doplněn o divadelní představení dle aktuální nabídky divadelních spolků.

Pokud i ostatní spolky v obci mají již pevné termíny svých akcí, prosím o uvedení těchto termínů k zaznamenání do obecního kalendáře na webových stránkách obce prostřednictvím e-mailu: podatelna@kvasice.cz.

text: Jana Koželová

MĚSTEČKO SI ZASLOUŽÍ VĚTŠÍ POPULARITU, ŘÍKÁ MÍSTNÍ HISTORIČKA KVĚTA KOUTŇÁKOVÁ

Květoslava Koutňáková patří mezi pár lidí, kteří toho o městečku vědí nejvíce. Kvasické historii se věnuje už přes 20 let, obnovila místní muzeum, napsala či spolupublikovala 8 knih, uspořádala spoustu přednášek a výstav, probádala mnoho knih, listin a archivů a poskládala dohromady obraz toho, jak se Kvasice po staletí vyvíjely. Podle ní je městečko historicky opomíjené a zasloužilo by si mnohem větší popularitu. Vždyť svou vypěstlostí, technickým pokrokem a stavbami se mohlo rovnat městům. Zasloužila se o to, že místní lidé, rodáci i badatelé začali mít o Kvasice větší zájem, navázala vztahy s potomky rodů, které v městečku žily, a díky tomu získala cenné informace.

I když je spousta věcí o městečku už probádaných, stále existuje část historie, o které se toho mnoho neví. A právě tomu se chce Květoslava Koutňáková v následujících letech věnovat.

Do jaké míry je probádaná historie Kvasic?

Podle mého odhadu cca 80 % o historii Kvasic už známe, 20 % nám ještě zbývá. Za ty roky jsme spoustu věcí zjistili a přišli jsme na nové skutečnosti. Ještě je toho hodně, co mohou další generace o městečku objevit. V některých věcech je potřeba jít více do hloubky. Příkladem může být kostel na hřbitově, který je tak trochu záhadou. Není totiž jasné, jestli byl původně církevní, nebo civilní stavbou. Jestli se chceme posunout dál, chtělo by, aby ho prohlédl a zhodnotil nějaký odborník z památkového ústavu, který by posoudil, z kterého období pochází zdivo, případně dřevěný strop, a zda je původní. I Jan Štětina (historik Národního památkového ústavu) při prohlídce kostela na hřbitově usoudil, že některé jeho části, například gotický portál, mohl být přeneseny z jiného kostela. Já sama jsem studovala všechny kvasické historiky a zkoumala, co o kostele napsali. Na

Květa Koutňáková sedí a podepisuje svou poslední knihu.

základě toho jsem usoudila, že původní kostel stával v místech, kde je kaplička Panny Marie Pomocné. Ale jak už jsem řekla, je potřeba, aby se k tomu vyjádřil odborník.

A samozřejmě naším největším projektem a objevem za poslední roky je Křížová cesta na Kalvárii. Ta byla dlouhá desetiletí neprobádaná a věděli jsme o ní velmi málo. Tím, že se chceme pustit do její záchrany, nastudovali jsme si její historii, která je velmi zajímavá a dospěli jsme k závěrům, které nás samotné překvapily. Naším velkým cílem, který se nám nakonec podařilo uskutečnit, bylo, aby byla křížová cesta uznaná jako národní kulturní památka. Což se v loňském roce povedlo. Považuji to za obrovský úspěch.

Byla Křížová cesta na Kalvárii stejnou záhadou, jako je kostel na hřbitově?

Ano, zjistili jsme, že tady byly 3 křížové cesty. Mám mapu od paní Evy Proskowetzové se sedmi kapličkami. Nechali jsme si přeložit staré německé barokní písmo z reversů z roku 1858 a 1863. 7 zastavení se vybudovalo za Rottalů, za Karoliny Lambergové a hraběnky ze St. Ouentin bylo 14 zastavení a její dcera Leopoldina navázala na její

křížovou cestu. Navíc obdobné kamenné kapličky jsou i v Napajedlích a podle toho jsme určili, ve které době mohly být postaveny, pokud se jedná o první křížovou cestu.

Máte s Křížovou cestou další plány?

Přemýšlím nad tím, že by bylo vhodné písemně zdokumentovat Křížovou cestu na Kalvárii. Aby o našich posledních objevech a poznatcích vyšla nějaká drobnější publikace, aby byly všechny informace na jednom místě a naše objevy jsme písemně doložili. Také by se to mohlo týkat dalších památek, a to nejen v Kvasicích, ale v celém bývalém kvasickém panství.

Která památka je podle vás nejvýznamnější?

Podle mě je to historická budova kostela Nanebevzetí Panny Marie na hřbitově, ale stejně krásný a vzácný je kostel Nanebevzetí Panny Marie a Jana Nepomuckého na městečku, pochází z 18. století. Jsou v něm obrazy Václava Vavřince Reinera (1689–1743), které byly dlouho v anonymitě. Až při restaurování kostela v minulém století za duchovního správce P. Josefa Pikny, akademická malířka Marie Bogne-

rová z Valašského Meziříčí po konzultacích s odborníky na barokní umění Jaromírem Neumannem a Pavlem Preissem určili, že jsou od Václava Vavřince Reinera, což je na Moravě vzácné. Žil v Praze, většina jeho děl je tak v Čechách.

Kontaktují vás někdy lidé nebo badatelé ohledně kvasické historie?

Ano, a je jich již celá řada, a to přes internet i osobně. Jmenovitě mohu uvést Karla Vavříčka, autora Almanachu českých šlechtických a rytířských rodů, Marcela Sladkowského, který napsal knihu Kvasice Příběh husitské farnosti, Miroslava Lukeše, který se zabýval ve své dizertační práci chrámovou hudbou a jejím hudebním fondem. Mnozí badatelé mě kontaktovali v záležitosti rodu Proskowetzů, protože mě poji dlouholetý přátelství s paní Evou Hönigschmid rozenou Proskowetz. Byli to především odborníci zemědělství a cukrovarnictví vzhledem ke šlechtitelské práci Emanuela Proskowetze mladšího. Ale našel se i takový, který zjistil, že jeho vnučka, Emanuela (1913–2001), byla v 1. polovině minulého století významná plachtařka a letuška a nějakou dobu žila i v Kvasicích. Další se zajímal o otce paní Evy, Wilfrieda

KVĚTOSLAVA KOUTŇÁKOVÁ (77 let)

- narodila se v Bělově
- krátce po jejím narození se s rodiči přestěhovali do Kvasic, kde prožila své dětství a chodila sem i do základní školy
- po studiu Střední zdravotnické školy v Kroměříži odešla ve svých 20 letech z Kvasic pracovat do Valašského Meziříčí, kde se zrovna otevírala nová nemocnice
- od roku 1966 byla zaměstnána na Okresní hygienické stanici ve Vsetíně, doplnila si vzdělání na Střední zdravotnické škole v Ostravě a odbornou specializaci získala na Institutu pro další vzdělávání zdravotníků v Brně v oboru hygiena práce a pracovní lékařství a pro funkci vedoucí středních zdravotních pracovníků z organizace práce ve zdravotnictví
- ve Vsetíně byla členkou v organizaci TIS – Svazu pro ochranu přírody a krajiny
- od roku 1994 pracovala v Charitě Kvasice, obnovila v městečku tradici Tříkrálové sbírky
- napsala celkem 8 knih (první vyšla v roce 2005), na některých spolupracovala s Petrem Klapilem
- v roce 2010 obnovila Muzeum Kvasice a stala se členkou kulturní komise, kde pracuje dosud
- v letech 2014–2018 byla členkou Zastupitelstva obce Kvasice

Květa Koutňáková na slavnostním křtu své poslední knihy.

- je členkou Vlastivědného kroužku Holešov
- její poslední kniha, kterou napsala s Petrem Klapilem, vyšla v roce 2021
- kromě historie ji zajímá psychologie, poezie a výtvarné umění. Jednu knihu dokonce sama ilustrovala (Navlékání korálků)
- původně zamýšlela zůstat trvale ve Vsetíně, neboť jí učarovala valašská příroda, rodinné okolnosti však rozhodly jinak a vrátila se do Kvasic – možná i proto, aby naplnila slova zapsána ve svém studentském zápisníčku: „I v Kvasicích je plno krás a zajímavého, jen je třeba je objevit,“ dnes k tomu dodává i chránit.

Proskowetze a jeho závodní auta. Pro změnu historika z Halenkova zajímal osud Aliny Bruntálské. A naposled se obrátil na mě jeden badatel ohledně schematické skici z roku 1890, kterou mám v muzeu a na které je zakresleno vodní čerpadlo. A i když jsem ji měla už dlouho, nijak podrobně jsem ji nezkoumala. Podle ní jsme zjistili, kde přesně bylo, a že je tam zaznamenána i hospoda Pindulka, která byla pod Vrážiskem. V současné době společně badáme s potomkyní rodu po rodu mlynáře Vladimíra Daňka (náhrobek na hřbitově je zachovaný), neboť jsou spojeni i s mými předky. Také byli mezi nimi i studenti různých škol.

Co pro vás znamená pátrání po historii městečka?

Kvasice jsou pro mě stále velkým zdrojem bohatství a krás. Ráda pátrám do hloubky, protože si myslím, že si to městečko i jeho obyvatelé zaslouží. Kvasice byly vždy velmi bohaté na historii a podle mě se bohatstvím své historie dají srovnávat s okolními městy. Žilo tady mnoho známých šlechtických rodů a bylo tady mnoho významných objevů. Podle mě si Kvasice zaslouží, aby se o nich více vědělo. Přejde mi, že histo-

rie městečka byla dlouho opomíjená, a Kvasice by si zasloužily větší popularitu.

Co vás z kvasické historie nejvíce zajímá?

Zkoumání rodů a osob je mi velmi blízké. Protože to, jak kvasické rody žily, cestovaly, jaké byly rodinné vztahy, situace v Evropě i jejich životní zkušenosti, podle toho se chovaly, jednaly a tvořily. To všechno se pak odrazilo na výstavbě domů, památek a to utvářelo podobu městečka. Když víte, jak kdo z nich žil, čím se inspiroval, kde cestoval, s kým se přátelil a v jaké politické situaci zrovna žil, tak pochopíte, proč dal vystavět to či ono dílo. Jako například hraběnka Leopoldina Lambergová, provdaná Thunová, díky které tady máme úžasnou křížovou cestu.

Nejbližší je mi rod Proskowetzů, protože mě s paní Evou pojí přátelství. Ona má ve své vile nádherný archiv své rodiny a dovolila mi, abych ho využívala. Jezdila jsem k ní studovat a čerpala z jejich rodinného archivu. Z hlediska majitelů panství je pro mě také blízká hraběnka Karolina Lambergová, později Bigot ze St. Quentin a její dcera Leopoldina, která byla literárně a výtvarně na-

daná. A pak Jaroslav Thun (syn Leopoldiny a švagr Františka Ferdinanda d'Este), který se zabýval historií svého rodu a podporoval na studiích malíře Maxe Švabinského.

Jaké jsou pro vás osobně vaše nejvýznamnější objevy?

Podařilo se mi rozluštit nečitelné a chybějící latinské písmo na kříži na hřbitově a upřesnit tak rok jeho postavení. To samé jsem udělala také u kříže u cesty v Bělově. Dokonce jsem zjistila, že v seznamu bělovských pudmistrů jeden chybí, právě zakladatel kříže.

Mozaiková výzdoba Božího hrobu v kostele na městečku nebyla dosud nikde publikována. Zde jsem se dopracovala k tomu, že byla instalována v 19. století hraběnkou Leopoldinou Thunovou a je dílem olomouckých sklářů rodu Zbitků. A samozřejmě sem patří i křížové cesty.

Také chci při této příležitosti upřesnit latinský text na soše svatého Jana Nepomuckého naproti staré škole, který vyvolává určité pochybnosti vzhledem ke vzniku sochy. Je zde uvedeno: *Blahoslavený* (nikoliv svatý) *Jane Nepomucký, ochránce bud na věky*. Socha byla postavena podle chronogramu v textu v roce 1724,

kdy nebyl ještě Jan Nepomucký svatořečený. Blahoslavený byl v roce 1721.

Řekněte nám něco zajímavého o budově obecního úřadu.

1. zmínka je už z 16. století a na domě se vystřídalo několik majitelů. Jednalo se o svobodný dvůr nižších šlechticů. Posledním vlastníkem byl urozený rytíř Jan Najmon a jeho potomci, proto Najmonovský dvůr. V roce 1728 zemřel ve 20 letech poslední z tohoto rodu a jeho matka prodala dvůr vrchnosti, která zde zřídila kancelářské a hospodářské místnosti. Když Ferdinand Urbánek a Emanuel Proskowetz starší budovali cukrovar, budovu si pronajali a využívali ji k bydlení. Ale úplně posledním obyvatelem a majitelem domu byl Emanuel Proskowetz mladší s rodinou, který ho koupil od Thunů. Smluvní smlouvu jsem viděla na vlastní oči v rodinném archivu. Když tady byla na návštěvě Eva rozená Proskowetzová, ukazovala mi, kde co bylo. Například tam, kde má pan starosta pracovnu, bývala ložnice. Pod obecním úřadem se nacházejí krásné sklepní prostory, které bych si přála zpřístupnit lidem v rámci prohlídky muzea o srpnové pouti. Dům

má složitou historii a návštěvníci by se s ní tak mohli seznámit.

Která z ulic je nejstarší?

Horní ulice, protože tam byla i první tvrz a původní osídlení se soustředilo právě tam. Byl zde nejen kostel, ale také fara a škola. Pak majitelé panství přesunuli své sídlo dolů, k řece Moravě, kde vznikl postupně střed obce zvané Městečko. Kostel na hřbitově začlenili do opevnění městečka a stal se jejím posledním západním objektem, kde končily městské hradby obepínající Kvasice od tehdejšího hradu až po kostel. Dolní ulice patří také k těm starším. V roce 1360 se Kvasice staly jedním z prvních městeček na Moravě. Včelín byl založen za Jana Rottala a ulička Mariánov vznikla kolem roku 1700. Dále je v historických pramenech zapsané, že na místě kaple u Mariánova stávala olejářská dílna. Kapli využívali římskokatoličtí věřící v době, kdy horní kostel byl v rukou majitelů jiného vyznání. To znamená, že i tady muselo být významné místo, a to nejen v době historické, ale i předhistorické. Kaplička zde byla sice podle Farní kroniky postavena v roce 1690 a rozšířena v letech 1724–1725, ale před ní zde stála jiná významná církevní stavba, což by bylo právě potřeba probádat

i v návaznosti na kostel na hřbitově a farní správu. V 19. století zde byl postaven klášter a špitál, v objektu kláštera byla zřízena mateřská škola.

První škola, jak jsem již uvedla, byla v Horní ulici a pak na městečku v objektu číslo 16 (v budově staré radnice). Pokud jde o zchátralou budovu na městečku naproti sochy svatého Jana Nepomuckého, byla postavena jako nová jednopatrová škola v letech 1890–1892. Nadstavba o další patro se udělala až v roce 1924. Škola sloužila do roku 1979. Sokolovna bývala původně panská hospoda, kterou vlastnil rod Thun-Hohensteinů. V roce 1920 ji pronajali sokolům a ze stájí se udělala tělocvična a později kinosál.

V původních dobách bylo na Vrážsku obětíště a pohanská doba není v Kvasicích nějak moc prozkoumaná, do hloubky se tím zatím nikdo nezabýval. O to více vznikaly pověsti. Také zde bylo v dobách feudálních popraviště. Kaplička k Panně Marii Bolestné byla postavena v roce 1763. Na současném hřbitově se pohřbívalo už v době pohanské. Nájezdy vetřelců a války vždy městečko zpusťovaly.

Odkud čerpáte poznatky o Kvasicích?

Od historiků, kteří pocházeli z Kvasic nebo o Kvasicích psali. Je-

jich poznámky však musím brát v kontextu celonárodní historie a dění v Evropě z doby, o které psali. Patří sem i deník Anny Chmelinové, rozené Stoškové, z roku 1903–1919 a rodinná kronika Urbánkových, za které jsem vděčná jejich dárcům.

Také jste obnovila Alžbětinsko-Mariánský spolek...

Chtěla jsem spolek „vzkřísit“ a podařilo se mi to v roce 2013. Od té doby pracujeme v plné síle. Pro mě je totiž velmi důležité obklopit se těmi správnými lidmi, které ve spolku máme. Za spolupráci v muzeu a při výstavách chci poděkovat paní Marii Šuterové a dceři mého synovce Adélce Koutňákové. Také jsme díky Jaroslavu Ševčíkovi mohli v roce 2021 založit Historický spolek městečka Kvasice na obnovu křížové cesty. Děkuji i vedení obce za podporu v naší badatelské činnosti.

Kdy jste se začala zabývat historií městečka?

Začalo to již v dětství, ale naplno to bylo v roce 2001. Byl to přelomový rok, protože lidé mi nosili i zasílali spoustu materiálů, věcí, které našli doma na půdě, historické knihy o Kvasicích a mně bylo líto, že to není nijak zpracované. Proto

jsem tehdy oslovila Petra Klapila a uspořádali jsme v zasedací místnosti obecního úřadu první rozsáhlou výstavu s názvem Staré časy městečka Kvasice a použili jsme předměty, materiály a fotografie, které nám lidé přinesli. Bylo nám líto, že výstava není nijak písemně zpracovaná, a tak jsme se s panem Klapilem dohodli, že napíšeme první knihu. Tím se historie Kvasic oživila. Pak jsem v roce 2010 obnovila místní muzeum. Od té doby vznikly další knihy, pořádám pravidelně výstavy a pátrám po historii městečka.

Co byste chtěla ještě v Kvasicích prozkoumat?

Kromě kostela na hřbitově a obnovy křížové cesty a obou kapliček si myslím, že je důležité prozkoumat studnu v tzv. malém hájku, kterou nechala Leopoldina Thunová, rozená Lambergová, zřídit a která zásobovala zámek pitnou vodou. Je potřeba ji opravit a zjistit podrobnější informace o jejím vzniku. Zajímavé je, že ve studni je nápis, který tam nechala německy vyřýt její zakladatelka. Přála si, aby studna byla zachována a sloužila i dalším generacím kvasických obyvatel. Stejný odkaz zanechaly zakladatelky i u křížových cest.

text a foto: Jana Hlavinková

PROJEKT 10 KVĚTIN PRO ŠLECHTICKÉ RODY THUN A DE SUYS

V době od 5. listopadu 2022 do 7. ledna 2023 proběhla v zeleném salónku v sokolovně výstava koláží, fotografií, obrázků a dalších děl spoutaného uměleckého uskupení Mythighoul s tematikou 10 květin pro šlechtické rody Thun a de Suys. Na výstavě byla k vidění i díla s motivem Kvasic, ať již skrytá v kolážích nebo na fotografiích a obrázcích. Vzniklo tvůrčí propojení moderny s historií, s odkazem na rod, který umění nejen podporoval, ale také vytvářel.

Klára Thunová v řetězech

Programem akce byla prezentace příběhu šlechtičny Kláry Františky Thunové, provdané de Suys, dámy, kterou namaloval neznámý malíř 17. století v řetězech. Proč? To vy-

volalo živou diskuzi u návštěvníků a názory byly různé. Dodávám, že rovněž starokřesťanské mučednice byly malovány v poutech, například svatá Barbora. Dále se probírala historie obou rodů, jejich původ a příchod do Čech po Bílé Hoře i do Kvasic v 19. století, včetně odchodu z republiky po 2. světové válce. Mezi milé účastníky výstavy patřili žáci Základní školy v Kvasicích, z historického semináře, se svým učitelem Jiřím Machovským. I mladí lidé mají zájem o historii, což prokázali i na výstavě.

Děkujeme všem za podporu

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu výstavy a pravidelných nedělních službách. Jmenovitě to byli: starosta obce Dušan Odehnal, který akci podpořil, Jana Koželová – předsedkyně kultur-

ní komise, Jana Daňková. Z Historického spolku městečka Kvasice: Květa Koutňáková, Libuše Staňková, Václav Dosoudil, Jiří Machovský, Anna Berková, Dana Musilová, Petra Suchánková, Jana Šišková a Naděžda a Jiří Vojtkovi.

A ještě jedno velké poděkování vyslovuji za umělecké ztvárnění a sladkou tečku při závěrečném setkání s umělci výstavy v podobě větrníčků od paní Marcelky Galatíkové a Marušky Machalové. Moc chutnaly, a než se účastníci do nich pustili, vytvářely jako růžičky slovo THUN. Mnozí také vyzkoušeli své tvořivé vlohy a odnášeli si nejen krásné zážitky, ale i vlastní koláž z připraveného materiálu.

O Kvasice je zájem

Členové uskupení Mythighoul nám poděkovali za umožnění vý-

stavy v rámci jejich projektu i za pohostinnost. Je obdivuhodné, jak je naše historické městečko i pro cizí lidi přitažlivé a získává na popularitě. Martin Jílek, malíř tohoto uskupení, vytvořil nový kalendář pro rok 2023, do kterého zařadil i motivy z Kvasic. A za podpory TME solutions, s. r. o., vznikla publikace fotografky Simony Juráčkové, přeložena i do angličtiny, nazvaná Různými směry a na straně 33 je obrázek Kvasic, který byl prezentován na výstavě. Simona Jurášková, narozena 1974 v Uherském Hradišti, v záhlaví brožurky uvádí: Tulák a pozorovatel, fotografující pro radost z viděného. Přejí mnoho radosti z dalších akcí Historického spolku městečka Kvasice a kulturní komise.

text: Květa Koutňáková

OBJEV STARÉHO ZÁKLADOVÉHO ZDIVA U KAPLIČKY NA MARIÁNOVĚ

Historie městečka Kvasice byla za posledních sto let několikrát odborně zpracovaná v různých publikacích nebo odborných článcích. Jak je bohatá a zajímavá, se mohli čtenáři přesvědčit sami v poslední knize „Kvasice, městečko v proměnách staletí“ (Kvasice 2021). Stále je ale co objevovat, občas se podaří najít nové archiválie v podobě zajímavých písemností, jindy se zase vynoří nové důkazy z pod povrchu země v podobě archeologických nálezů, které samy o sobě bud' doplní starší písemné prameny, nebo otevrou zcela nové otázky týkající se historie daného místa.

Výkop odhalil úlomky a střepy

Na konci roku 2022 (22. 11.–25. 11.) prováděla jistá firma výkopové práce v těsném okolí kapličky zasvěcené Panně Marii Pomocné na Mariánově. Její nejstarší (zadní) část je datována výstavbou zhruba do roku 1690, jak uvádí samotná pověst (... okolo roku 1690). Práce neunikly mojí pozornosti (myšleno amatérského badatele Petra Klapila, autora článku). Sám jsem během prací několikrát zdokumentoval charakter a skladbu jednotlivých půdních vrstev (profilů), kdy v některých místech dosahovaly výkopy něco přes 150 centimetrů hloubky. V zemině navršené z výkopů v jejich těsné blízkosti se daly najít předměty různého charakteru a stáří. Nejzajímavější však pro bádání jsou úlomky (střepy) užitkové keramiky různého stáří i velikosti, nejstarší lze datovat do období kolem 9. až 10. století a nejmladší do století 20. Kromě keramiky se zde dalo najít množství zbytků cihlových stavebních prvků, úlomky starých pálených cihel, ale především úlomky staré střešní krytiny pálené z jasně červené hlíny zvané Bobrovky.

Objevilo se staré základové zdivo

Nejzajímavější byl ale výkop provedený v těsné blízkosti (asi 80 cm) u samotné kapličky. Výkop měl zhruba rozměry 2x2 metry a dosahoval

hloubky asi 120 centimetrů. Hned při samotném počátku výkopu se podařilo dělníkům odkrýt zhruba v hloubce asi 40 až 50 cm pod povrchem větší kamenné bloky pravidelných obdélníkových tvarů (rozměry kamenů se pohybovaly okolo 50x35x15 cm). Na moji žádost, zda by se dala tato část výkopu zachovat, reagovali dělníci ochotně a nechali se krátce z mojí strany poučit o předpokládané důležitosti daného nálezu. Po skončených výkopových pracích jsem danou část, vyskládanou z kamenů opatrně očistil, odborně zaměřil a zdokumentoval. Podle tvaru a charakteru obnažených kamenů na sobě pečlivě naskládaných a spojených starou zvětralou maltou bylo hned jasné, že se jedná o základové zdivo nějaké starší stavby, která nemá se současnou kapličkou nic společného. Jednalo se o zaoblený roh a při čištění jsem zjistil, že základy pokračují dál v obou směrech od výkopu. V jeho stěnách bylo patrné, že jsou zde také pečlivě naskládané kameny. Stávající stav výkopu a také legislativa mi nedovolovaly výkop dál rozšiřovat, abych zjistil, v jakém stavu se zdivo nachází ani kam směřuje. Jak jsem popsal výše, nalezená část základového zdiva nemá žádnou souvislost se základy stávající kapličky, jednalo se tedy o starší stavbu neznámého typu a určení. Dokumentaci jsem zaslal pracovníkovi z památkového ústavu v Kroměříži Janu Štětinovi, který podle fotodokumentace potvrdil, že se opravdu jedná o základy staré stavby. Nález základového zdiva v jednom směru pokračuje pod základy samotné lodě kapličky, která, jak nás informují písemné prameny, byla postavena v letech 1724–1725, kdy ji nechal k původní malé kapličce přistavět kvasický vrchnostenský úředník Jiří Arnošt Poppen.

O kapli či kostelíku hovoří i historické prameny

Vzhledem k několika písemným pramenům, které si níže pro zajímavost uvedeme, a charakteru zdejšího místa, lze s jistotou předpokládat, že můžou základy patřit starší sakrální stavbě typu malé kaple či menšího kostelíka, který zde kdysi stál a zanikl.

Výkop u kapličky

Detail základového zdiva ve výkopu u kapličky

V době, kdy se v horním kostele (umístěném na hřbitově) scházeli lidé jiného vyznání než katolického, se nabízí otázka, kde měli tedy své bohoslužby katolíci. Jako první nám svědectví podává farář Matěj Moritz ve svých pamětech (Analekta) z roku 1766, kde píše: *Kamenné základy Staré Vsi však jsou, totiž kostelíka, který v ní kdysi existoval v trati, kterou domorodci dodnes nazývají Kostelík. Podobně v Kvasicích svého času podle tradice starých byl kostel na základě, kde nyní stojí olejářská dílna. Katolíci, kteří byli se svými posvátnými obřady nuceni spokojit se s kaplí, kde nyní stojí olejová dílna.*

Další zajímavé svědectví podává listina sepsaná farářem Josefem Mádrem (působící v Kvasicích v le-

tech 1880–1920), jež je datována k roku 1883. Mádr v ní uvádí, že *kostel na hřbitově získali moravští bratři a katolíci museli své bohoslužby odbývat v kapli, která stála na místě, kde později byla postavena olejárna poblíž Mariánova.*

Olejodílna stávala opravdu poblíž dnešního Mariánova, při dnešní cestě do Bělova. Jak dlouho olejárna stála, není známo, pamětníci uvádí, že se od výroby lněného oleje upustilo a zanedlouho se zde začaly vyrábět svíčky. Poněkud přesněji je v údaji o poloze již zmíněné kaple spisovatel Jindřich Spáčil, uvádí: *Na Mariánově stávala již v 16. století kaple, neboť se připomíná, že v ní katolíci konali své bohoslužby, když farní kostel byl v rukou českých bratří. Na místě, kde kaple*

Úlomky keramiky z místa nálezu

Úlomky keramiky z výkopů

stávala, byla zřízena později olejárna. Bylo to pravděpodobně v blízkosti nynějšího kláštera (dnes bývalá školka). Na jiném místě ve své knize Spáčil píše: Olejárný bývaly na místě, kde stojí mariánská kaple, blíže Mariánova. Bližších zpráv o nich se nedochovalo.

O několik let později ve své další knížce (Naše městečko Kvasice 1972) uvádí: Kaple na Mariánově byla postavena v roce 1690, i když na tom místě bývala asi jiná církevní stavbička dávno předtím, protože se v 16. století připomíná, že tu mívali katolíci bohoslužby, když byl horní kostel v rukou českých bratří. Tímto nám Spáčil jasně ukázal poněkud přesnější polohu oné kaple či kostelíka, tím místo dostává daleko větší význam v historii Kvasic.

Jsou části mariánské kaple v kostele na hřbitově?

O této kapli není mnoho zpráv, nevíme, kdy vznikla, jak byla velká, ani k čemu sloužila před tím, než ji začali užívat kvasičtí katolíci před rokem 1624. Díky písemnému dokladu z 30. května 1630, sepsaném velehradským opatem, se dovídáme, že v nedaleké Spytihněvi byl před několika lety zničen zdejší kostel vodou „úplně zbořen záplavou vod.“ Opatovy listy vypovídají, že zdejší kostel zničily vody řeky Moravy. Jen pro úplnost dodávám, že spytihněvský kostel stával v dřívějších dobách v nížině, kde dnes teče řeka Morava, a pocházel ze 13. století. Mohlo se v té době stát něco podobného i v Kvasicích? Vzhledem k poloze, kde kaple stála, je to dost pravděpodobné a povodně, které ji kolem roku 1630 zničily, tak způsobily, že o ní není již více zpráv.

Nabízí se tedy otázka, zda nebyl farář Jakub Passer pohřben zrovna

v této kapli? (V Kvasicích sice působil jen krátce, ani ne celý rok. Jak uvádí prameny po celý život byl týraný nedostatkem zdraví a nakonec koncem roku 1580 v Kvasicích zemřel). Jak si ukážeme dál, je to dost pravděpodobné, jelikož přímo v Kvasicích existuje ještě jedna zajímavá památka, která je dokladem a zároveň i pozůstatkem původní zaniklé mariánské kaple. Na horním, tedy hřbitovním kostele, existuje v interiéru pod věží zajímavý vstup do samotné lodi kostela v její západní stěně. Jedná se o gotický vstupní portál pocházející z poloviny 13. století, který sem druhotně umístili až po samotné výstavbě věže někdy na přelomu 16. a 17. století. Předtím se totiž chodilo do kostela zcela jiným vstupem, který se nám zčásti také zachoval a je nejvýznamnější stavebně historickou částí kostelní lodi. Jde o původní jižní vstupní portál, postavený v rané gotice. Ale vraťme se k západnímu portálu pod věží. Vzhledem k jeho stavu i postavení vůči podlaze, kdy portál respektuje výšku podlahy renesanční věže pocházející z roku 1577 a ne podlahu starší části kostela jeho lodi, lze předpokládat, že se jedná o jeho druhotné umístění a využití. Portál sem byl převezen z neurčité stavby až při stavbě věže nebo nedlouho po ní a využit při zaklenutí nově otevřeného vstupního otvoru do lodi kostela. Jeho stáří je nesporné, otázkou ale zůstává, odkud sem byl portál převezen. Odborník na gotickou architekturu a památkář Jan Štětina při podrobnějším zkoumání samotné stavby kostela přišel s jistou teorií:

Původ portálu v kvasickém hřbitovním kostele se z výše uvedených důvodů nejeví pravděpodobně – nelze

předpokládat, že by náročný a rozměrný portál byl součástí předsíně před jižním portálem nebo středověké sakristie. Na jiném místě se portál v rámci nevelkého kostela nemohl nacházet (fotografie z poslední opravy kostela na obnažených zdivech nezaznamenaly žádnou rozměrnou zádívku, která by mohla indikovat původní polohu portálu). Portál byl tedy velmi pravděpodobně součástí jiného objektu. Tímto objektem zřejmě nebyl ani hrad v Kvasicích, budovaný kolem poloviny 14. století zprvu jen v nenáročných architektonických formách (viz výsledky průzkumu hradu, prováděné při jeho poslední rekonstrukci). Hypoteticky lze uvažovat o původu portálu v kapli na Mariánově, jež měla v 16. století sloužit pro konání katolických bohoslužeb. Stavební podoba zcela zaniklé kaple však zůstává neznámá, a pokud by byl portál součástí kaple, musela by být architektonicky dosti náročnou stavbou, datovanou již do doby kolem roku 1300.

Používání částí starých staveb v nových bylo běžné

Nesmíme ale zapomenout, že se přímo v Kvasicích nacházela taková stavba, neurčitého vzniku a stáří, ze které mohl pocházet onen vstupní portál. Jedná se o již uvedenou kapli, která stávala, jak uvádí písemné zprávy, v místech dnešního Mariánova. Lze tedy předpokládat, že po jejím zničení již nebyla obnovena a určité fragmenty se mohly později (po roce 1577) použít při přestavbě horního kostela. Vstupní portál tak měl katolíkům, kteří byli svého času nuceni odbývat mše v této kapli, nadále připomínat toto období a měl být jakousi památkou na onu kapli. Lidé v té době hodně zastávali určitou

symboliku a provázanost se starými stavbami, nové používání původních kamenů z jiných (zaniklých) staveb, sakrálních nevyjímaje, nebylo nic neobvyklého. Podobně na tom mohl být i hrob s náhrobkem katolického kněze Jakuba Passra, kterého si pravděpodobně kvasičtí katolíci vážili natolik, že v období po Bílé Hoře anavracení kostelá katolíkům, přenesli a druhotně pohřbili pozůstatky tohoto kněze právě do kostela na hřbitově, kam přenesli i jeho náhrobek.

Jan Rottal kostel znovu nepostavil

Ještě v roce 1619 patřila panství v okolí Kroměříže nekatolickým páním, mezi nimi i Napajedla, Kvasice a Tlumačov. Poklidný život v Kvasicích však narušila v roce 1621 císařská vojska, která vtrhla do městečka a zanechala za sebou spoušť. Císařští vojáci hraběte Buquoye zapálili Kvasice, Bělov, Strážovice a jiné dědiny. To mohla být pro danou kapli či kostelík první rána.

Z období, kdy kvasické panství vlastnil hrabě Jan z Rottalu, existuje jedna zajímavá písemná zpráva o stavu kostela i panství kvasického z té doby, 18. srpna 1644 píše bílovský farář Adam Hladiš stížnost na Jana z Rottalu biskupskému oficiálovi Karasovi do Olomouce: – že z far nadělal hospod – že desátky a jiné příjmy farní si přivlastnil, a proto pro nedostatek duchovních katolických největší část jeho poddaných v kacířství dosud trvá – že shořelý kvasický kostel od času rebelie dosud nepostavil – že tam fara sice stojí, ale on v ní šenkuje pivo, víno a kořalku – že tam téměř katolíků není, a těm málo, co tam jsou, křtí děti kaplan těšnovský – V této stížnosti je zajímavá věta, že shořelý kvasický kostel od času rebelie dosud nepostavil, je tedy otázkou, o kterém kostele pisatel ve stížnosti hovoří? Jak již bylo uvedeno, po celou dobu, kdy měli kostel na hřbitově zabrán stoupeni Jednoty, sloužila katolíkům k jejich potřebě jakási kaple (kostelík) na Mariánově, která časem zanikla. Je možné, že se mohlo jednat o shořelý kostel? Je to dost pravděpodobné, protože o kostele na hřbitově se hovořilo spíše jako o bratrském sboru. Například staré písemné prameny z druhé poloviny 16. století říkají:

držitel statku kvasického Kunata Kurovský z Vrchlábě, jenž léno kurovské držel, ale koupiv statek kvasický jako horlivý člen Jednoty založil, vystavěl a ozdobil sbor v Kvasicích. (myšlen je pravděpodobně rok 1577, kdy nechal přistavět věž u horního kostela a podle všeho zde proběhly i jiné stavební úpravy).

Objekt pod kapličkou je potřeba zkoumat

Také zpráva o kvasické faře upoutá pozornost, když se o ní mluví spíš jako o hostinci. To, že po celá léta sloužila právě Jednotě bratrské, mohlo Jana z Rottalu vést k tomu, že z jakési pomsty či z potupy objektu, který sloužil jiné církvi než katolické, nechal z objektu udělat raději něco jako hostinec. To se mohlo vztahovat k celkové situaci v městečku, jelikož pisatel dále uvádí, že tam (myšleno v Kvasicích) téměř katolíků není. Jan

z Rottalu je známý svým zajímavým postojem i řešením některých vyhrančených situací vůči svým poddaným, kteří si na jeho jednání mnohdy stěžovali. Ale z dnešního pohledu již nemůžeme přesně definovat, co se v té době odehrávalo.

Ať už patří část objevených kamenných základů jakékoliv stavbě, je zcela zřejmé, že na místě, kde stojí nynější kaplička, zde mohla stát před její stavbou jiná církevní stavba, ne-

boť to bývalo v minulosti nepsaným pravidlem, že na sebe církevní stavby různého stáří navazovaly. Pozůstatky základů tak jsou nepatrným, ale zároveň důležitým potvrzením již výše uvedených pramenů. Další zkoumání by se v budoucnu dalo realizovat výzkumem, kterému se odborně říká „geofyzikální metoda“ a který by potvrdil velikost objektu nacházejícího se pod kapličkou nebo v jejím okolí.

text a foto: Petr Klapil

V 1. A. SE OPERUJE!

Prváčci se v rámci výuky předmětu Člověk a jeho svět učí poznávat své tělo, seznamují se s poskytováním 1. pomoci a také se učí komunikovat s operátory záchranné služby, aby uměli v případě nutnosti přivolat 1. pomoc. Naše prváčky téma tak zaujalo, že jsme se rovnou pustili do operací. Hlavní primářka A. Skácelová si s velkou pečlivostí vybrala svůj operační tým, který se skládal z an-

estezioložky K. Hurdesové, vrchní sestry T. Ševčíkové, asistentky V. Glogové, lékaře M. Dobeše, který ovšem z nedostatku lékařského personálu musel zaskakovat i jako řidič sanitky. Všichni ostatní žáci se naučili – jako pacienti – chovat v čekárně a popsat paní doktorce svůj zdravotní problém. Nebudete tomu asi věřit, ale měli jsme případy, kdy pacient přišel s tím, že má zlomenou ruku, protože

ho přejel vlak! Jiná pacientka přišla se zlomenou nohou, protože ji přejelo auto. Jak vidíte, prváčky ještě nedovedou vyhodnotit míru poranění, a i o tom škola je. Samozřejmě jsme byli vybaveni nemocničním oblečením, nechyběly rukavice, lékařský materiál a notebook s obrázky vnitřních orgánů. Ó, jak krásně si žáci 1. třídy procvičovali psaní nových písmenek, když psali „lékařské zprá-

vy“ a recepty! Také jsme si vyrobili lékařské kufříky se jménovkou a je jasné, že všichni žáci, byť jsou teprve v 1. třídě, mají před jménem titul MUDr. V rámci tohoto projektu se žáci učili spolupracovat, věřit jeden druhému, komunikovat a respektovat názory druhého. Prostě pracovat v týmu, což je nejen v medicíně základní kámen všech úspěšných operací.

text: Jaroslava Hudcová

Základní škola, Kvasice, okres Kroměříž

Zápis žáků do prvních tříd

**Zápis se koná v pátek 28. 4. 2023
od 13:00 do 17:00 hod.**

**Zapsáni budou žáci narození:
1. 9. 2016 - 31. 8. 2017**

K zápisu se musí dostavit i ti, jimž byla
odložena povinná školní docházka
v loňském školním roce.

K zápisu je nutno přinést:
občanský průkaz zák. zástupce a rodný list dítěte, vyplněnou žádost o přijetí, vyplněný zápisní list
a vyplněný dotazník školní zralosti.

V případě žádosti o odklad zákonní zástupci přinesou:
vyplněnou žádost o odklad, doporučení školského poradenského zařízení a doporučení
odborného lékaře.

SOTVA ZAČAL NOVÝ ROK, ZAŽILY DĚTI ZE ŠKOLKY SPOUSTU AKCÍ

Adventní čas jsme si v naší školce zpříjemnili besídkami pro rodiče, které se konaly v týdnu od 12. do 15. prosince v jednotlivých třídách. Paní učitelky si s dětmi připravily pásmo nejrozličnějších koled a zimních básní, které v nás navodily vánoční náladu. Dále děti, které chodí do kroužku flétny pod vedením pana učitele Herberta Novotného, předvedly krátké vystoupení pro rodiče, aby ukázaly, co se za první pololetí naučily. Naši školku také navštívil Ježíšek a to 19. prosince, kdy se děti velmi radovaly z dáreků. Zakończyly jsme tak vánoční čas a konec roku v mateřské škole.

Nový rok 2023 jsme s dětmi přivítali v úterý 3. ledna. Děti byly plné dojmů z dáreků a těšily se, až se pochlubí svým kamarádům. 19. ledna proběhlo v mateřince kouzelnické představení, které bylo velmi poutavé a vtipné, kouzelník do něj zapojil i děti. 1. února proběhla poslední lekce plavání na bazénu v Kroměříži, která byla zároveň i ukázková a děti dostaly mokré vysvědčení.

V týdnu od 6. do 10. února školka uspořádala lyžařský výcvik na Trojá-

ku, kam přihlášené děti jezdí každý den v ranních hodinách a vrací se zpět do školky na oběd.

V úterý 21. února se předškolní děti vydaly do Kroměříže do Domu kultury na pohádku Dášenka. Dětem se představení velmi líbilo a pro mnohé z nich to byl první zážitek v divadle.

Hned ve středu děti čekalo hudební vystoupení, které si připravila Základní umělecká škola Holešov pod vedením pana učitele Mikuše, kde děti zahrály na nejrůznější nástroje. Děti se dozvěděly i nové

informace ohledně žesťových nástrojů.

Ve čtvrtek 23. února děti čekal velmi oblíbený Masopust. Nechyběla tradiční návštěva medvěda a přehlídka karnevalových masek zakončená diskotékou. Odpoledne v tentýž den navštívila školku paní psychologka Jana Dinčic k posouzení školní zralosti.

27. února zorganizoval pro děti Český červený kříž Kroměříž velmi naučné dopoledne v duchu 1. pomoci pod názvem „Zdravotníček“.

text. kolektiv MŠ Kvasice

ZÁPIS DO MŠ KVASICE

4.5.2023 OD 8:00 DO 15:45

- PROBÍHÁ DNE 4. KVĚTNA OD 8:00 DO 15:45
- K ZÁPISU PŘINESETE: OBČANSKÝ PRŮKAZ, RODNÍ LIST DÍTĚTE A VYPLNĚNOU ŽÁDOST O PŘIJETÍ DO MŠ
- ŽÁDOST SI MŮŽETE STÁHNOUT NA WWW.MSKVASICE.CZ NEBO VZÍT VYTÍSTĚNOU NA HLAVNÍ NÁSTĚNCE

PRO DĚTI BUDOU V DEN ZÁPISU PŘIPRAVENA ZABAVNÁ STANOVISŤE VE TŘÍDÁCH

KONTAKT: MILUŠE RÁBOCE 775896271, STŘEBŘEZ

ADRESA: VEELIN 658, KVASICE 76821

VÍCE INFORMACÍ A KRITÉRIA PRO PŘIJÍMANÍ DĚTI NAJDETE NA WEBU WWW.MSKVASICE.CZ

MŠ KVASICE NABÍZÍ:

- PŘEVÁZNÍ DEBU OD 6:00 DO 15:00
- LOGOPEDICKOU PÉČÍ A LOGOPEDICKOU TŘÍDU
- VÝUKU ZEBROVÉ FLÉTNY
- KURZ PLAVÁNÍ A LYŽAŘSKÝ KURZ
- OZDRAVNÝ POBYT
- AKCE PRO DĚTI I RODIČE
- VÝUKU ANGLICKÉHO JAZYKA

HANÁCKÉ POVÍDKY ANTOŠE DOHNALA

V roce 2023 se můžeme zaměřit na několik významných výročí osobností i historických památek v Kvasicích. Z osobností jmenuji především 160 let od úmrtí spisovatele Antoše Dohnala, 45 let Jindřicha Spáčila, 40 let Dr. Doc. Františka Horáka.

Výročí narození: RNDr. Emanuel Opravil, CSc., který se narodil v Kvasicích 28. února 1933 a narození skladatele Adolfa Straky, 30. června 1883 v Kolíně, který působil od roku 1905 jako ředitel kůru v kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého v Kvasicích.

Z historických objektů: v roce 1763 byla vysvěcena farářem Matějem Moritzem kaplička Panny Marie Bolestné na Vrážisku. V roce 1883 obnovila hraběnka Leopoldina Thunová, rozená Lambergová, křížovou cestu. V roce 1893 se konalo slavnostní vysvěcení kláštera svatého Vincence z Paula v Kvasicích u kapličky Panny Marie Pomocnice a rolník Antonín Chytil obnovil starý zchátralý kříž v poli pod Kalvárií.

Všechna výročí chceme v Historickém spolku městečka Kvasice postupně vzpomenout a uctít.

Antoš Dohnal a Hanácké povídky

V červenci uběhne 160 let od úmrtí a začátkem příštího roku 200 let od narození Antoše Dohnala, po němž je v Kvasicích nazváno náměstí a na staré radnici vložena pamětní deska.

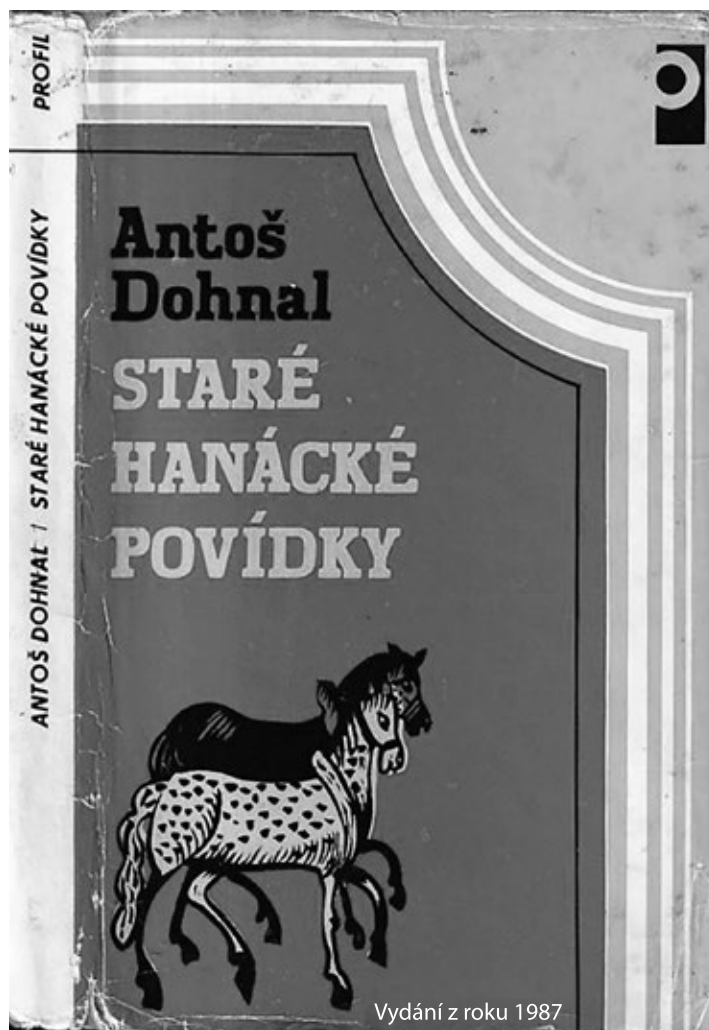
V rámci jubileí Antoše Dohnala chceme připravit několik vzdělávacích a kulturních aktivit a zvýšit tak povědomí o jeho osobnosti i zájem o jeho tvorbu.

Antoš Dohnal, vlastním jménem Leopold Josef Hansmann, spisovatel, publicista, novinář, etnograf a překladatel, se narodil v Kvasicích 17. února 1824 a zemřel v Brně 7. července 1863.

Otec Franz Hansmann byl významný reformátor a ekonom, byl zaměstnán jako purkrabí u hraběnky Karoliny Lambergové, rozené Stern-

bergové. Pravděpodobně ze zdravotních důvodů opouští tento post a z Kvasic odchází. Po jeho smrti se rodina uchýlila do Kroměříže, kde žil a pracoval otec matky spisovatele, Karoliny Hansmannové, rozené Binnerové, ve funkci správce městských

hanácké, jemuž se podařilo věrně a svérázně zachytit venkovský život s jeho kulturou, tradicí, sociálními poměry, ve vztahu k světské i duchovní moci, závislosti na půdě, soužití v rodině, v typických jednotlivcích i situacích. Ve své vlastní literární tvorbě

statků. Leopold zde zahájil studia na piaristickém gymnáziu, která dokončil až na gymnáziu v Hradci Králové, neboť z Kroměřížského gymnázia byl vyloučen i s Ferdinandem Urbánkem a Antonem Vrbíkem za provokaci při odchodu vlastence a oblíbeného profesora Bonifáce Buzka. Tuto epizodu ztvárnil v románu Lásky a rebelie Jindřich Spáčil.

„Hůře na tom byl Poldo Hasmann. Po dvou dnech péče a nářků vypravilo ho matka do Hradce Králové k bratru nebožtíka muže, ať se tam pokusí dokončit humanitní část gymnázia.“

Hansmann je považován za skladatele moravské prózy, především

prozaické se snaží uplatnit demokratické a pokrokové názory a je zastánce česko-moravské spolupráce, zajímá se rovněž o problémy slovanské.

Pracoval v prvních novinách na Moravě

Po studiích pracoval jako hospodářský úředník (písař) ve službách olomouckého arcibiskupství v Hukvaldech a na hradě v Mírově u Zábřehu. Zajímal se o historii mírovského hradu, který z původního sídla pánů ze Sovince a z arcibiskupského zámku byl přeměněn na kněžskou věznici. Píše články pro české i moravské noviny, dopisuje si s Karlem

Havlíčkem Borovským, Boženou Němcovou a dalšími českými vlastenci. Koncem roku 1848 je zproštěn služby na Mírově a s nadšením odchází do Brna s úmyslem věnovat se žurnalisticko-literární činnosti a podílet se na vzdělávání a zušlechťování národní kultury a politiky. V Brně se stal spoluredaktorem redakce Týdeníku, prvních novin na Moravě, které však brzy zanikly, dříve, než se rozjely, přestože zde působil významný moravský buditel, profesor filosofie a teolog František Matěj Klácel (7. 4. 1808 Česká Třebová – 17. 3. 1882 USA), který Hansmanna zasvětil do žurnalistiky. Koncem roku 1848 Klácel z redakce odešel, aby se ujal vydávání stavovských Moravských novin, schválených moravským zemským sněmem. Také Hansmann se v nich angažuje, až do 1. července 1851, kdy byly převzaty místodržitelstvem a Hansmann dostal místo diurnisty na Starém Brně. V roce 1855 je jmenován okresním kancelistou. Od roku 1852 začal vycházet v Klácelově redakci týdeník Moravský národní list, do kterého Hansmann přispívá, a jak je mu to vlastní, obětavě pracuje nad rámcem svého honoráře. Po Klácelově odchodu koncem roku se stává od roku 1853 samostatným redaktorem listu až do svého skonu. Za Hansmanna se úroveň listu zvýšila. Vydává jej 2x týdně, zvětšil jeho náklad i obsah, od roku 1858 opět pod názvem Moravské noviny. V roce 1861 sehrály Moravské noviny pod jeho vedením významnou roli zejména před volbami do moravského zemského sněmu.

Uměl deset jazyků, přesto žil v nuzných podmínkách

V roce 1862 se stal členem Moravské národní jednoty svatého Cyrila a svatého Metoděje, následovně pak Matice moravské. Redigoval také kalendář Nejnovější moravskoslezský domácí přítel ročníky 1854–64, přispíval do Lumíru, Národních novin, později Slovanu, do kalendáře Koleda, do almanachu Perly české. Vedle novinářské činnosti, v níž podporoval pokrokové snahy národní i hospodářské, brojil proti alkoholismu, vybízel k úctě mezi lidmi, poučuje

o mateřštině, chválí národní působení duchovenstva na Moravě, vyzývá k volbě rozumných starostů a jiné. Hansmann psal také básně, satiry a dramata. Z balad je nejznámější Panna Hukvaldská a Závěda, z drammat Jaroslav ze Šternberka aneb Vítěz nad Mongoly u Holomouce a Zdirad, Bořivoj nebyl uveřejněn.

Oženil se s Marií Nitschovou, ze šesti dětí zůstaly naživu jen dva, syn Stanislav, který se stal sochařem a dcera Olga. Ostatní zemřely v mladém věku. Žil ve velmi nuzných podmínkách, usilovně pracoval, aby uživil svou rodinu, o čemž věděli pouze nejbližší kolem něho, mezi které patřila rodina Boženy Němcové, která ho v Brně i navštívila. Ovládal 10 jazyků, takže se živil i jako překladatel a učitel italštiny na reálce.

Psal povídky a humoresky

Již ve svých článcích psával pod pseudonymem rolníka Antoše Dohnala, později starosty. Jméno se stalo populárním, a tak zůstal při něm také ve svých povídkách.

První Dohnalovy povídky vyšly v Moravských novinách roku 1860. Byly to humoresky O veselém studentovi, Čí byla a povídka Jak jsem dostal půllán, Franta na vojně a Na pazderně.

Jak jsem dostal půllán – vypraví o touze po penězích, byť násilnou a nepoctivou cestou, ale také o čestnosti a spravedlivé odměně. „Ludkové, co se to děje?“ zkJikli maměnka a spráskli ruce. „Zde máte přípis“, řekl pan Merkl, za to, oč jste přišli, vám koupil kniže pán tento půllán a jeho hraběcí Milost vám koupil, co potřebujete do hospodářství. Myslím, že dluh je s dobrým interesem oplacený.“

Povídka Franta na vojně – osudová láska mezi bohatým selským synkem Frantou Odehnalem a hoféřskou dívčinou Mariánkou, jejíž otec Cyril Doležel jejich vztah ještě zhoršuje, neboť byl podezřelý z pytláctví. I přes odpor otce Franty i četné tragické situace, bude však nakonec naplněna. Přestože se selský synek i jeho rodiče bránili a vymýšleli, jak ho ochránit před odvodem na vojnu, nakonec se to nepodařilo a na vojnu jít musel. Po dlouhých letech se vrátil a naživu našel již jen svou milou, která na něho věrně čekala.

Na Vstoupení Páně byl překrásný den, Maruša jako obyčejně v neděli a ve svátek, když přišla z kostela, přečetla si psaní od Franty, třebaže je už uměla nazpaměť, pak vzala růženec a šla na krchov. Napřed se pomodlila u hrobu maměnky a tatíčka, potom trhala na krchově fialky a pampelišky, posadila se na hrob maměčin

odřezali mrtvého a zavezli domů. Potom přijela komís a uznala, že se nesmí pochovat na krchově. Žádemu nechtěl dopřát místečka ani na svém ani na obecním. Tu se velice rozhněval pan Kohout: „Tak ať leží na mém kousku“, zvolal, věřím, že není zatracen, že už tady vytrpěl svůj trest. Odpočívaj v pokoji!“ Druhého dne

patie, oslovuje čtenáře, polemizuje s jeho míněním. Poutavě a pravdivě popisuje život na hanáckém venkově, který podbarvuje nářečím. Přesto povídka Franta na vojně narazila na odpor a nepochopení. Hansmann se nenechal kritiky odradit, obhajuje své literární názory i selský lid. Pravda, pravda je selská. U nás se všechno děje jen v hospodě, v malé jizbě, na dvoře nebo konečně ve chlěvě, kde to smrdí kravěncem i kobylencem. A Franta ten nejsprostší člověk na světě, protože spával ve chlěvě v tom smradu a měl radost, když bylo mnoho hnoje na dvoře. A ten selský lid, k němuž já patřím, je velice hodný a dobrý a zaručuje Slovanům krásnou budoucnost.

Zveme vás na předčítání Hanáckých povídek

Hanácké povídky vyšly knižně až po smrti spisovatele, v roce 1906, pod názvem První hanácké povídky (II. vydání v roce 1924), v roce 1940 jako Hanácké povídky a v roce 1987 Staré hanácké povídky.

Příčinou úmrtí spisovatele byla tuberkulóza. Zemřel 7. července 1883 v Brně a byl pohřben na hřbitově ve Starém Brně, který byl zrušen. V Brně – Černá Pole byla po něm nazvána ulice (od roku 1928).

V rodných Kvasicích byla při stoletém výročí narození odhalena Antoši Dohnalovi pamětní deska s nápisem „Moravskému buditeli a spisovateli“, čímž byl vystižen smysl usilovné novinářské, básnické, dramatické i prozaické práce v životě Leopolda Josefa Hansmanna – Antoše Dohnala. Velká škoda, že mnohé jeho literární práce a spisy se nezachovaly a byly svévolně zničeny.

I když Hansmann je dnes uznáván v kontextu celonárodním, odkud jinou by měl vzejít impulz k oživení jeho tvorby, nežli z Hané a Kvasic. A tak jsme v rámci našeho programu zařadili čtení Hanáckých povídek, které se uskuteční ve čtvrtek 23. března 2023 od 18. hodin v zeleném salónku kvasické sokolovny, v podání Zlínského herce a moderátora Českého rozhlasu Zlín Pavla Vacka. Srdečně vás zveme a těšíme se na vaši účast.

text: Květa Koutňáková

Portrét Antoše Dohnala, který nakreslil jeho syn Stanislav. Živil se jako sochař.

a pletla věnce. „Františku, kde jsi? Měla maměnka pravdu, že tě už není?“

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!“ ozvalo se a jako jelen přeskočil zeď – Franta. Vypadal silnější, nežli když z domu odešel, byl velice očáslý a měl na sobě ještě mundur. „Marianko moja, dej mně ruku“, řekl Franta. A ona mu dala ruku a šli spolu na – fáru.

Na pazderně – jde o rodinný rozvrat mezi rodiči na výměnku a synem, jehož vývoj od charakterního selského chlapce přes pýchu a sobectví vede až k sebevraždě. Odpoledne šli lidé na souši do lesa. Přiběhli zpátky s křikem „Visí tam člověk!“ Přišel rychtář, pudmistr a ras,

přišla zpráva, že otec Matouš a matka Petrolina zmrzli u Bařic. To bylo zas pláče a nářku!

Obhajoval selský lid

Autor odsuzuje předsudky, farizejství a dvojí selkou morálku, což se projevilo i v nedokončené povídce Tonek. Z povídek Však je Matěj na světě, ať poví, Moja první pout na svatý Hostýn, Francouzi v Kroměříži, Jak jsem ztratil půllán, jež chtělo vydavatelství vydat jako premií odběratelů, nevyšla žádná.

Příběhy povídek jsou umístěny na Kroměřížsko. V povídkách je Hansmann osobně účasten, k jednajícím osobám projevuje sympatie a anti-

ČERTOVSKOU CESTOU DO PEKLA (A ZPĚT)

Jsou tací mezi námi, co se rádi bojí. A právě tito nebojsové si přišli na své v sobotu 3. prosince 2022, když se vydali na Čertovskou cestu do pekla (a zpět).

Trasa vedla v těsné blízkosti Sportareálu Kvasice a během ní mohli

návštěvníci potkat několik čertů a čertic. Cíl nemohl být jinde než v pekle, kde na děti čekal Lucifer se svými nejvěrnějšími čerty. Zejména malí hříšníci měli dost nahnáno, když se četly jejich hříchy z pekelné knihy. Všichni, kdo prošli Čertovskou ces-

tu, se zastavili v pekle, splnili přichystané úkoly a dostali sladkou odměnu. No, a aby toho strašení nebylo moc, sladkosti jim rozdával Mikuláš s početnou družinou andělů.

„Jsem moc ráda, že jsem se přišla podívat,“ řekla nám paní Marie Machalová u misky horké gulášové polévky.

„My jsme zase moc rádi za bonbóny a špekáček. Ještě nikdy jsme si ho neopékali v prosinci. A někteří čerti jsou fakt hrozní, ale moc jsme se nebáli,“ podotkli dva malí kluci Tomáš a Kuba.

Pro zahřátí v sychravém počasí jsme přichystali bohaté občerstvení, jako například svařák s rumem i bez, čaj a další. Zpestřením akce byla bezesporu bubenická show v podání

Ritmo Factory. K čertům se bubny perfektně hodily a naladily tu správnou atmosféru. K peklu a čertům také určitě patří oheň, tak jak jinak ukončit pekelnou cestu než ohňostrojem. Ten sponzorsky dodal Ján Rajčan.

Dalšími sponzory byly firmy Kermo Dohorák, Restaurace Sportareál Kvasice a Saker. Děkujeme. Celý výtežek z akce, 8 316 Kč, jsme věnovali na nákup vzdělávacích prvků pro děti v Mateřské škole Kvasice.

Organizátoři akce z řad zastupitelů, Jana Klementová, Filip Klement, Aleš Judas, Renáta Nelešovská a Radek Smolinka, děkují všem, kteří nezištně přidali pomocnou ruku ke zdárnému průběhu akce pro celou rodinu. Za rok na shledanou, přátelé.

text: Renáta Nelešovská

UKAŽ, CO UMÍŠ

Určitě nejpopovedenější soutěží z pohledu výsledků žáků naší školy byla v zimním období dovednostní soutěž Ukaž, co umíš, kterou pravidelně pořádá Střední škola COPT Kroměříž.

Soutěž se po covidové odmlce vrátila, doufáme, že napevno, do soutěžního kalendáře základních škol. Do klání o nejlepšího elektronika, strojaře a automechanika zasáhlo také 22 žáků z naší školy.

Výsledkové žně se konaly v kategorii strojař, kde našim žákům patřily všechny medailové pozice (1. Vítek Kahaja – 9. B, 2. Rudolf Korytář – 9. A, 3. Nela Dýčková – 8.). Mezi elektroniky nám sice pšenka

tolik nekvetla, ale v nejobsazenější disciplíně už opět ano. Mezi 35 mladými automechaniky obsadil Robert Badura (9. B) velmi cenné 2. místo.

text: Jiří Machovský

POSTNÍ DOBA A VELIKONOCE

Po prožití adventní doby a krásného období Vánoc proběhla úspěšná Tříkrálová sbírka, která celkově opět vynesla rekordní výtěžek. Pak jsme prožili Ekumenickou bohoslužbu, tentokrát v husitském kostele a velmi pěkný Farní ples, kde jsme se mohli seznámit, pobavit a zatancovat. To je dobré k upevnění našich vzájemných i společenských vztahů. Stále také pokračovaly brigády na farní zahradě. Všem organizátorům a zapojeným při všech akcích velké stojanovské Pán Bůh zaplať. Nyní nás čeká doba postní a potom velikonoční.

Doba postní

Liturgie postní doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajčnosti a smírnému odčiňování hříčů. Také ti, kdo v této době přijímají svátost manželství, mají být upozorněni, aby při svatbě pamatovali na vážný ráz liturgické doby (nemají se konat žádné zábavy). Povaze a tradici našeho národa odpovídá vyjadřovat hudbou nejen radost, ale i toužebné očekávání, ducha kajčnosti i zármutek. Proto biskupové a ostatní ordináři českých a moravských diecézí rozhodli 1. října 1969, aby používání hudebních nástrojů v době adventní a postní a při bohoslužbách za zemřelé nemuselo být u nás omezeno jen na pouhý doprovod zpěvů. Nutno ovšem hrát tak, aby to odpovídalo vážnosti liturgické doby.

Od Zeleného čtvrtku po skončení večerní mše na památku Večeře Páně až do začátku velikonoční vigilie na Bílou sobotu (kdy nezvoní zvony – „odletí do Říma“, místo nich se může klapat) je přípustné i nadále doprovázet pouze zpěv. Je ovšem vhodnější v té době hudební doprovod nepoužívat. Při mši a při denní modlitbě církve o postních nedělích a ferích (vyjma 4. neděle postní, slavnosti a svátků) je květinová výzdoba oltáře zakázána. Od Popeleční středy až do středy Svatého týdne včetně se vynechává v liturgických textech každé „Aleluja“. Na každý den po-

Farní ples

stní doby je v Českém misálu uvedena modlitba nad lidem v době postní, která je na Popeleční středu a o nedělích závazná, ve všední dny může být zařazena dle vhodnosti. Nejposvátnější období je takzvané velikonoční třídění (Zelený čtvrtek, Velký Pátek, Bílá sobota) a pak slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Nejdůležitější, nejslavnostnější i nejdelší bohoslužbou za celý rok je Vigilie vzkříšení na Bílou sobotu v Kvasicích ve 20 hodin. Z ní to vše vychází a k ní to všechno směřuje.

Požehnané prožití postní doby (co se nepřipraví, většinou za nic nestojí) a potom radostné prožití Velikonoc přeje a vyprošuje všem

farář P. Pavel Vágner

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY V KVASICÍCH

- 6. dubna, Zelený čtvrtek v 18 hodin + bdění v Getsemanské zahradě**
- 7. dubna, Velký pátek ve 14 hodin**
- 7. dubna, venkovní křížová cesta (směrem na Novou Dědinu) v 18 hodin – Velkopáteční obřady**
- 8. dubna, Bílá sobota 10–18 hodin – Bdění u Božího hrobu**
- 8. dubna, Vigilie Vzkříšení ve 20 hodin**
- 9. dubna, neděle Zmrtvýchvstání Páně v 10:45 (žehnání pokrmů)**
- 10. dubna, Velikonoční pondělí v 7:45**

CÍRKEVNÍ MANŽELSTVÍ

Svatost manželství je svátost životního stavu. Je to jedna ze čtyř cest, kterou si člověk volí pro celý život. I toto je cesta, která vede člověka ke svatosti, dokonalosti a sblížení se. Nejen povolání ke kněžství, k řeholnímu životu či k povolání svobodného života bez osobních závazků. Je to svátost, která na základě neodvolatelného vzájemného souhlasu spojuje muže a ženu k celoživotnímu společenství lásky, k plození a výchově potomstva. A současně k těmto úkolům poskytuje potřebnou milost. Manželství je božského původu (Gen 1,28). Bůh všechno stvořil tak, aby tu člověk mohl žít, vládl nad zemí a mohl ji využívat. Člověk může působit při tvorbě nového života zároveň s Bohem (spolupráce). Ježíš, když přišel na svět, udělal z tohoto manželství svátost (Mt 19,3-9) a mluví o nerozlučitelnosti.

Cíl manželství

Společenství v lásce tělesné i duchovní, citová láska se mění v lásku opravdovou – něčeho se zříct, obět pro druhého. Zplození a výchova potomstva – nechtějí-li manželé děti, manželství je neplatné.

Vlastnost manželství

Jednota, nerozlučitelnost – kdo neuznává nerozlučitelnost, je sňatek neplatný. Pokud se dotýčný ožení (vdá) podruhé (možné jen civilně), před církví pořád platí 1. manželství. Jen po smrti jednoho z manželů se druhý může znovu oženit, vdát.

Udělovatel svátosti

Jsou to manželé sami. Kněz je pouze svědek ze strany církve. Má-li být manželství platné, musí být u sňatku nejméně 5 lidí – manželé, kněz, svědci (nemusí být věřící). A nesmí tu být překážka.

Manželské překážky

Pouto dřívějšího manželství, impotence, únos ženy, příbuzenství v přímé linii, věk (muž 16, žena 14), svěcení, veřejný slib čistoty; a další jen s dispensou (povolením ordináře): osoba pokřtěná nebo přijatá v katolické církvi s osobou nepokřtěnou, vražda, příbuzenství v boční linii, švagrovství, mravopověstnost, legitimní (zákonné) příbuzenství).

Církevní manželství se má uzavřít v milosti posvěcující (bez těžkého hříchu).

Účinky svátosti

Vzniká manželský svazek, který je

platný až do smrti jednoho z manželů. – udělení milosti – rozmnožení milosti posvěcující, dává milost pomáhající, aby vytrvali a rozvíjeli milost – specifická svátostná milost – k tomu dostávají sílu milosti, aby děti mohli vychovávat

Manželský slib

„Já, ..., odevzdávám se tobě, ..., a přijímám tě za manželku (manžela). Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu, ať mi pomáhá Bůh. Amen.“

Správný postup

Rozhodnou-li se snoubenci mít církevní sňatek, je třeba, aby přišli nejméně 3 měsíce předem na faru podle trvalého bydliště jednoho z nich se domluvit. Začne se s přípravou na sňatek v několika setkáních, aby se probírala základní potřebná témata. Například o povolání, víře a osobní zralosti, období známosti, o manželství jako takovém, manželství z hlediska psychologického, sexuální oblast manželského soužití – PPR, společný život s Bohem, život rodiny a vztahy k okolnímu světu, manželský slib a obřad a jiné.

Možnosti obřadu

Sňatek je možný beze mše svaté (30 minut) nebo se mší svatou (1 hodina), pokud jsou oba pokřtěni a praktikující věřící. Obvykle se vykonává ve farním kostele, v jiném jen se souhlasem ordináře. Sňatek se zapisuje do matriky a potvrzení se odešle do 14 dnů do místa křtu.

Oddávat je možné prakticky kdykoliv, ale liturgická doba adventní a postní k tomu není příliš vhodná pro svůj vážný ráz.

S sebou na faru je třeba přinést občanský průkaz a křestní list, pokud byli snoubenci pokřtěni v jiné farnosti. A postupně se vyplní zápis k sňatku.

Církevní nebo občanský sňatek?

Každý pokřtěný má povinnost mít církevní sňatek, ale zase na druhé straně, pokud víru nepraktikuje, je lepší mít jen občanský sňatek, protože církevní je nerozlučitelný (církevní rozvod neexistuje), a pak jsou zbytečné problémy s rozvodem, zvláště v dnešní době, kdy je to celkem běžné, což je ale smutné. Kdyby si byli manželé věrni, nemuselo by být tolik pouček a předpisů. Manželská problematika je nejsložitější ze všeho.

text: P. Pavel Vágnér

Z DENÍKU KNIHOVNICE ANEB PLÁNY NA ROK 2023

A už jsme zase v novém roce, což znamená plánování, jak nejlépe využít podporu obce k vylepšení služeb knihovny. V lednu máme vždy něco, co by se dalo nazvat zrcadlem. Děláme statistiku za minulý rok, přičemž odhalíme, jaké jsou naše silné a slabé stránky. Konečný obraz a zúčtování se později dozvíme z každoročního profesionálního zpracování, v němž se naše výsledky objeví ve srovnání s ostatními knihovnami v okrese a v kraji. Nicméně už při práci na statistickém výkazu si uvědomíme, co se dařilo a kde musíme přidat.

Loni jsme udělali velký krok kupředu

Jak nás učili na nejrůznějších kurzech, mělo by se vždy vycházet z pozitivních informací. Takže se pokusíme vyjmenovat oblasti, ve kterých se knihovna posunula dobrým směrem. Zorganizovali jsme více akcí pro děti a veřejnost. Naši webovou stránku navštívilo více sledujících a do online katalogu se podívalo více čtenářů. Také jsme vybrali více peněz na registračních poplatcích. Paradoxně se nám ale snížil počet přihlášených čtenářů (jen o 7 čtenářů), což bylo způsobeno tím, že po kritických covidových letech se registrovaní čtenáři vraceli jen pomalu nebo vůbec. Doufáme, že letos se trend obrátí a čtenáři budou znovu přibývat. Za uplynulý rok jsme se snažili pravidelně nakupovat novinky

do knihovny, takže se knihovní fond rozrostl o 109 titulů. 90 titulů jsme ale museli odepsat z důvodů ztrát nebo opotřebování knih. Nově nabízíme také společenské hry k vypůjčení. Statistika nám pomáhá s plánováním nového kalendářního roku.

Čeká nás spousta různých akcí

Co tedy můžete v knihovně čekat v roce 2023? Další oblíbené akce pro veřejnost. Kromě pokračujícího Čtenářského klubu dospělých bychom chtěli uspořádat nějaké besedy pro veřejnost ve spolupráci s kulturní komisí obce. Jedná se o cestovatelské besedy, besedy s významnými osobnostmi Kvasic, ale i z jiných míst. Pro děti chystáme Noc s Andersenem, Pasování prvňáčků na čtenáře a další

akce s Mateřskou školou a Základní školou v Kvasicích. O prázdninách uspořádáme opět několikadenní knihovnu pro děti. V průběhu celého roku se budeme snažit nakupovat oblíbené knihy a rozšiřovat knihovní fond. Zároveň se chystáme zapracovat na modernizaci knihovny v oblasti vybavení.

Na závěr bychom chtěli poděkovat za přízeň všem čtenářům. Moc si vážíme toho, že do knihovny chodíte a dáváte nám i podněty k tomu, aby se zlepšovala. Také chceme poděkovat všem, kteří nám do knihovny věnovali kvalitní knihy. Těšíme se na vaše návštěvy a konstruktivní návrhy toho, co byste v knihovně uvítali.

text: Naďa Vojtková,
Lucie Tomašíková

MASOPUSTNÍ PRŮVOD

Tradiční masopustní průvod vyrazil od hasičské zbrojnice v sobotu 18. února. Průvod čítal kolem 24 rozverných masek. V čele kráčeli medvědi a jejich vodiči, za nimi byli k vidění svině s řezníkem, fotograf, lehká dáma, černá vdova, klaun, nevěsta s ženichem a mnoho dalších. Masky obcházely Kvasice tradiční trasou tak, jak je tomu již řadu let. Letošní vodění medvěda bylo na začátku skráceno deštěm, ale naštěstí se počasí uklidnilo a po celou dobu akce nepršelo. Masopustní průvod se vydařil a všechny masky se ve zdraví vrátily k hasičské zbrojnici. Děkujeme všem, co přispěli do kasičky a také občerstvením.

text: Pavel Ředina

MYSLIVECKÉ OKÉNKO

S nástupem jara můžeme v přírodě pozorovat rozmanitý život. Většina stromů a keřů začíná pučet a vyhání nové výhonky, ze země vyrážejí svěží rostlinky. Zvěř si dělá hnízda a hledá si klidná místa, kde se rodí mláďata. Děti z mysliveckého kroužku připravují tabule s doporučením, jak se v tomto jarním období chovat v přírodě. Tabule následně umístí do často navštěvovaných míst v okolí Kvasic a ostatních obcí. Prosíme, mějte na paměti, že v přírodě nejsme sami.

Myslivecký hospodář připravuje trofeje zvěře odlovené v uplynulém roce k hodnocení a odevzdává je Okresnímu mysliveckému spolku v Kroměříži. Zde se schází komise, která podle jasně daných pravidel trofeje hodnotí. V plném proudu

jsou také přípravy chovatelské přehlídky, kde myslivci široké veřejnosti prezentují svůj koníček a často životní styl. V Kroměříži proběhne chovatelská přehlídka v rámci výstavy Myslivost a příroda o víkendy 1. a 2. 4. 2023. Je připraven bohatý program a spousta zajímavých hostů. V pátek 31. 3. 2022 je přehlídka trofejí s průvodcem z řad myslivců otevřena pro školy. Všichni jste srdečně zváni.

Myslivce čeká jubileum, výstavy a soutěže

Jaro a hlavně duben roku 2023 je pro všechny myslivce velmi významným, protože slaví 100 let Českomoravské myslivecké jednoty.

Českomoravská myslivecká jednota sdružuje české, moravské a slezské myslivce. Byla založena 22. dubna 1923 v Brně. Pro svých

52 000 členů i širokou veřejnost ochraňuje myslivost jako kulturní dědictví. Podporuje činnost myslivců v péči o zvěř a krajinu, organizuje zkoušky z myslivosti, pro myslivecké hospodáře, zkoušky loveckých psů i sokolnické zkoušky.

K příležitosti výročí vznikla také Putovní myslivecká výstava, která seznamuje se základními milníky Českomoravské myslivecké jednoty a přináší informace ze všech oborů myslivosti. Do 15. 4. 2023 je možné výstavu vidět v Národním zemědělském muzeu. Následně bude výsta-

va k vidění od 11. 5. 2023 v Brně na hradě Špilberk.

Výlet do Prahy do Národního zemědělského muzea plánují také kvasičtí Jestřábi. Děti se také pilně připravují na účast v okresním kole Zlaté srnčí trofeje, která bude probíhat v sobotu 20. 5. 2023 na střelnici Hvězda v Kroměříži. Této soutěže se mohou účastnit také děti, které nechodí do mysliveckého kroužku. V případě zájmu stačí kontaktovat vedoucí kvasických Jestřábů pro více informací.

text: Vladana a Zbyněk Trvajovi

VZPOMÍNKA

*Kdo Tě znal, vzpomene,
kdo Tě měl rád, nezapomene.*

Dne 3. března 2023 vzpomene
10. smutné výročí úmrtí

pana Romana Šišky.

Za vzpomínku děkují
rodina Šišková a Willertova.

ÚMRTÍ

Prosinec 2022
Anna Brázdilová
Eva Davidová
Stanislav Dohnal
Jana Čermáková

Leden 2023
Vladimír Bouda
Jan Ryba
Michal Sedlář

Kvasické noviny, čtvrtletník. Periodický tisk samosprávním celku.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavínková. **Grafika a DTP:** Marcela Klimešová. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.

POPRVÉ SE SOUTĚŽILO O NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK

V loňském roce jsme poprvé v rámci slavnostního rozsvícení vánočního stromu uspořádali soutěž o nejhezčí vánoční stromeček. Oslovili jsme kvasické spolky, aby

se do soutěže zapojily. Všichni soutěžící se svého úkolu zhostili na výbornou. Ozdoby byly velmi pestré a kreativě se meze opravdu nekladly. K dispozici jsme měli

celkem 10 stromků v květináčích pořízených z lesní školky. Stromečky tak neskončily na smetišti, ale vysadí se v naší obci a za několik let nám budou dělat radost jako

vzrostlé stromy. Všem soutěžícím ze srdce děkujeme a věříme, že se ze soutěže stane pěkná tradice, kterou zachováme i do dalších let.

text a foto: Jana Koželová

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ O NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK (součet hlasů při rozsvícení vánočního stromečku a hlasování na Facebooku Kulturní komise Kvasice):

číslo 1	– Sbor dobrovolných hasičů Kvasice	– 19 hlasů
číslo 2	– Vodácký klub Kvasice	– 12 hlasů
číslo 3	– Rybáři Kvasice (děti)	– 61 hlasů
číslo 4	– Myslivci Kvasice (děti)	– 72 hlasů
číslo 5	– Kotvy Kvasice	– 51 hlasů
číslo 6	– Sokol Kvasice	– 82 hlasů
číslo 7	– Fotbalový klub Kvasice (děti)	– 59 hlasů
číslo 8	– Kulturní komise Kvasice	– 102 hlasů
číslo 9	– Římskokatolická farnost Kvasice (děti)	– 71 hlasů
číslo 10	– Kalíšek Kvasice	– 30 hlasů

